Niculina Gheorghiță

Regăsirea puterii interioare

Ghid practic de psihologie cuantică

editura pim

Sunt dintotdeauna conectat(ă) la
Sinele meu Divin

Regăsirea puterii interioare

Ghid practic de psihologie cuantică

Trilogia Bucuriei

Grafica: Liviu Lupu
Tehnoredactare: Mariana Ţura

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
GHEORGHIŢĂ, NICULINA
Regăsirea puterii interioare : ghid practic de psihologie cuantică / Niculina Gheorghiţă. - Ed. reviz.. - Iaşi : PIM, 2019
ISBN 978-606-13-5045-2

159.9

Copyright © 2019, Niculina GHEORGHIŢĂ

Toate drepturile sunt rezervate. Nici o parte a acestei cărţi nu poate fi reprodusă, copiată sau transmisă, în orice formă sau prin orice mijloace, fără permisiunea scrisă a autorului.

Niculina Gheorghiţă

Regăsirea puterii interioare

Ghid practic de psihologie cuantică

Ediţie revizuită

editura pim
Iaşi, 2019

Mulţumiri

În viaţă apar oameni, locuri, momente, situaţii şi evenimente care te transformă şi te ajută să faci schimbări în viaţa ta, în realitatea ta. Important este să fii prezent, conştient şi deschis spre schimbare pentru ca momentul prezent să poată fi fructificat.

De-a lungul unei experienţe de douăzeci de ani în domeniul spiritualităţii, esoterismului, studierii şi practicării cultului religiei ortodoxe, am întâlnit astfel de oameni care m-au făcut să conştientizez şi să simt acut nevoia de schimbare. Este greu să-i cuprind pe toţi oamenii care prin prezenţa lor sau prin informaţiile primite de la ei au lăsat o amprentă în viaţa mea. Le mulţumesc tuturor celor care mi-au influenţat viaţa.

Voi aminti câteva entităţi plecate din planul nostru, pentru care am o recunoştinţă deosebită şi anume: entităţii Alexandra Dumitriu, entităţii Pr. Ieronim de la schitul Bucium din Iaşi, entităţii Pr. Chesarie de la Mănăstirea Putna, entităţii Pr. Ilarion Argatu de la Mănăstirea Cernica, entităţii Pr. Cleopa de la Mănăstirea Sihăstria şi entităţii Pr. Arsenie Boca prin scrierile sale divine.

Aduc mulţumiri şi unor Fiinţe Speciale care au contribuit la creşterea mea ca Spirit: Mamei mele Didina,

copiilor mei Matei, Tudor şi Bogdana, Învăţătorului Ramtha şi prietenilor care au fost cu şi lângă mine în periplul de până acum.

Mulţumesc din toată inima celor care m-au ajutat cu această carte printre care d-rei Mariana Ţura pentru aşezarea în pagină şi pentru ideile geniale pe care le-a avut, d-rei Anca Butnariu pentru corectură şi pentru nuanţările de filolog specialist, d-lui Liviu Lupu pentru mintea artistică şi grafica deosebită şi d-lui Bogdan Panţir pentru viziunea holistă şi coperta magnifică.

Opiniile cititorilor

„Mesajul acestei cărți a venit ca un balsam pentru sufletul meu, atunci când aveam nevoie. E ca o aducere aminte, un mesager al Divinității. Treptat, după citire, mi-am dat seama de bogăția sufletească acumulată. E o carte care vine de la Sine şi care dezvăluie metode uşoare şi practice de a-ți crea realitatea şi de a evolua. Niculina, autoarea cărții, este exemplul cel mai bun că ceea ce a descris în carte a împlinit în realitate. Expresia de bucurie pe care o are tot timpul, zâmbetul oferit celor întâlniți în cale, energia şi căldura sufletească pe care le emană sunt atribute ale unui lucrător în lumină neobosit, care a ajutat şi ajută oamenii să se trezească şi să-şi conştientizeze puterea interioară."

Magda

„Cunosc autoarea ... însă mai am prieteni sau cunoştințe care au scris cărți. Diferența este că Niculina îşi scrie ADEVĂRUL. Ea scrie ceea ce a experimentat, ce a aplicat, ce a probat în timpul acestei vieți, iar eu lecturând paginile cărții deseori am exclamat: „Da, chiar aşa este!", „Da, chiar aşa a făcut!". E uluitor de altruistă dar aşa este ea, şi de aceea te îndeamnă, chiar te stârneşte mereu să te descoperi ca să cunoşti BUCURIA. Citind această carte

reuşeşti să afli cine EŞTI. O carte pentru viaţă, un ghid pentru viaţă... pentru o VIAŢĂ MĂREAŢĂ. O carte scrisă pe româneşte, pe înţelesul tuturor şi cu trimiteri la Biblia Creştină, la învăţăturile lui Iisus Hristos, care explică foarte bine cum funcţionează ENTITATEA DIVINĂ.

Îndrăzniţi să deveniţi minunaţi pentru că aşa cum spune autoarea „dacă eu am reuşit, cu toţii veţi reuşi."

Mihaela Nistorică

„Această carte m-a convins, o dată-n plus, că puterea este în fiecare din noi şi putem orice atunci când ne dorim şi ne propunem cu adevărat. Eşti magnifică! Îţi mulţumesc."

Mihaela Hălciug

„Un ghid practic extraordinar, scris de o persoană absolut deosebită, cu o temeinică pregătire teoretică şi o vastă experienţă practică, în care fiecare capitol reprezintă încă un pas uriaş pe calea redescoperirii Sinelui Divin din fiecare şi al experimentării Adevărului personal.

Gândul creează realitatea. De ce să nu folosim în mod conştient acest adevăr în fiecare zi, în toate domeniile vieţii noastre?"

Dr. Alina Ţilică

„Aşa a fost să fie - Niculina mi-a făcut acest dar împreună cu un autograf, un zâmbet candid şi o

îmbrățișare caldă; cartea am citit-o pe nerăsuflate - altfel nu ai cum - setea de cunoaştere te mistuie până la ultima pagină.

Am găsit răspunsuri multe şi mai ales, m-am regăsit pe Mine în armonie cu Sinele Divin - da, Eu CREATORUL Universului meu şi poate, a Multiuniversurilor; mă învăluie o nespusă bucurie, fericire şi mai presus de toate, libertate.

Mi-am regăsit puterea interioară şi pentru asta îți mulțumesc cu toată iubirea mea, Niculina!"

Dr. Daniela Ferenț

„Fiecare zi este un dar de la Dumnezeu. Această carte este un dar făcut nouă de către un suflet luminos, plin de iubire. Este o carte trăită, o carte care ne apropie de Dumnezeu sau ne întăreşte legătura cu Dumnezeu, ghidându-ne pas cu pas pe calea transformării, pe calea vindecării noastre spirituale.

Este un ghid practic, informativ şi util care ne învață să ne debarasăm de toate programele minții limitate şi să aprofundăm cunoaşterea de Sine, să ne regăsim puterea interioară, să fim proprii noştri stăpâni trăind Aici şi Acum.

Cartea ne oferă prilejul să descoperim două Adevăruri esențiale: BUCURIA trăirii în Prezent şi BUCURIA creației."

Mariana Țura

„Acest minunat ghid practic ne reaminteşte ce am uitat odată cu venirea într-o societate în care frica, dogma, separarea de Sine şi de Dumnezeu este o normalitate. Cu toate că, în această ecuaţie mare în care ne aflăm, noi suntem nişte furnicuţe, dar dacă această furnicuţă îl descoperă pe Dumnezeul din ea devine la fel de mare ca şi El. Aceasta este taina care i-a insuflat-o Dumnezeu omului, făcându-l după chipul şi asemănărea Lui. Numai noi ne încăpăţânăm să fim mici, meschini, noi suntem şi asta pentru că am ales să fim. Învăţătura cărţii este de a aprofunda mai mult esenţa noastră, care este infinită, de a accesa forţa pentru a trăi în bucurie şi pace, de a ne elibera de frică şi suferinţă. Aceasta este şi esenţa cărţii, să-l descoperim pe Dumnezeul din noi, să devenim una cu El, una cu totul.

Mulţumim fiinţă magnifică pentru ceea ce eşti! Îţi mulţumesc, Niculina!"

Psiholog Sânziana Boghean

Cuprins

Introducere 13

Pasul 1: Regăsirea puterii interioare 17

Pasul 2: Sindromul „salvatorului" ne îndepărtează de Sinele Divin 25

Pasul 3: Sentimentul de vinovăţie – inamicul regăsirii interioare 37

Pasul 4: Lipsa de valorizare încătuşează Sinele Divin 45

Pasul 5: Lipsa de creativitate determină depresia şi inhibă Sinele Divin 55

Pasul 6: Trăieşte viaţa conform credinţei tale..... 67

Pasul 7: Când trăieşti în prezent eşti conectat la Sinele tău Divin 79

Pasul 8: Cum ne creăm viitorul? 91

Pasul 9: Bucuria împlinirii, starea supremă de a fi ... 103

Anexă 115

Bibliografie 125

Introducere

Dintotdeauna m-a fascinat lumea care nu se vede cu ochiul liber. De mic copil spuneam că Dumnezeu este iubire şi suferinţa oamenilor nu este de la el. Nu eram de acord cu pedeapsa şi violenţa, ştiam în străfundurile mele că alta este calea de a trăi fericit şi în armonie cu natura şi cu cei din jur.

Aveam atunci tot felul de capacităţi PSI pe care nu mi le putea explica nimeni. Părintele duhovnic al mamei mele era părintele Iustin Pârvu de la Petru Vodă - Neamţ, căruia mama îi povestea de capacităţile mele. Părintele obişnuia să-mi citească felurite rugăciuni, pentru ca orice rău să dispară. Cu toate acestea percepţiile mele nu dispăreau, iar părintele nu putea decât să o consoleze pe mama mea spunându-i că „dacă tot mai vede şi aude unele şi altele sunt de la Dumnezeu, altfel ar dispărea după rugăciunile mele".

Multe daruri din copilărie se manifestă şi azi, de exemplu darul vindecării, citirea gândurilor, intuiţii la ce problemă are omul cu care vin în contact. Când am crescut, am căutat informaţii pentru a-mi explica ce sunt aceste fenomene. Am căutat diverse căi şi cunoaşteri spirituale, mai ales după anii '90 când s-au deschis porţile şi la noi în ţară. Astfel că după douăzeci de ani de studiu

şi experienţă în domeniul esoteric, spiritual al lumii nevăzute şi după zece ani în studiul psihologiei clasice şi al psihologiei cuantice m-am decis să transmit semenilor mei, Oamenilor, procesul meu de regăsire a puterii interioare. Această carte este un fel de autobiografie transformaţională, un îndemn şi un ghid practic pentru cei interesaţi de schimbare şi care vor să-şi creeze realitatea conştient aşa cum o fac şi eu acum pentru mine şi familia mea.

Toate transformările pe care le-am parcurs au ţinut de liberul meu arbitru, de alegeri conştiente şi responsabile. Sunteţi bineveniţi pe acest drum alături de câteva sute de cursanţi care au urmat seminariile şi cursurile mele de „regăsirea puterii interioare". Aceste seminarii şi cursuri de regăsirea puterii interioare au produs schimbări radicale ale cursanţilor, de observator al propriilor gânduri şi trăiri emoţionale, de percepţia conştientă şi nonjudecativă a vieţii, de creare a realităţii proprii, de asumarea liberei alegeri în tot ce fac, de iubire necondiţionată, de dezvoltarea intenţiei şi a voinţei Sinelui Divin, de dezvoltare a intuiţiei şi capacităţii de autovindecare. Într-un cuvânt, de asumare a potenţialităţilor divine din fiecare. Verbele de bază cu care am fost creaţi de Tatăl Ceresc sunt „a fi", „a şti", „a putea".

Fiecare capitol din această carte este un pas în descoperirea esenței divine din fiecare, este o modalitate prin care vă veți regăsi ca Sine Divin, măreț și magnific.

Exercițiile practice pe care le folosesc sunt adaptate din psihologia cuantică, și în special din învățăturile lui Ramtha.

Nu vă voi oferi aici o descriere amănunțită a personalității mele ci doar că sunt mamă, soție, psiholog clinician specialist, consilier psihospiritual, terapeut bowen, dar mai presus de toate sunt un Creator. Nu există o diferență reală între cine și ce sunt, atât timp cât cunoașterea pe care o ofer face să vibreze Sinele din voi.

Fiți îngăduitori cu această carte deoarece nu sunt lingvist de profesie, iar cartea am scris-o așa cum a curs din Sinele meu Divin. Priviți mai departe de cuvinte și trăiți mesajul care vă înfășoară.

Așa să fie!

Pasul 1

Regăsirea puterii interioare

Fiecare dintre noi se naşte cu acel ceva care este dincolo de trup, minte şi ulterior de personalitate.

Acel ceva cântăreşte, după diverse studii din Statele Unite ale Americii, 11 unci, adică 311,85 grame şi ar reprezenta diferența dintre un om viu şi unul mort.

Acel ceva tot timpul este în noi şi vieţuieşte acolo în inima energetică, aşteptând să-i dăm crezare şi atenţie. Este o forță nemărginită şi deosebit de puternică, magnifică aş putea spune.

Toți am fost în contact permanent cu această forță până la vârsta de şapte ani, după care a intervenit educația condiționată de masă, care ne-a „învățat" să nu ne mai ascultăm forța interioară. Din acel moment, din cauza discrepanțelor dintre sentimentele noastre şi constrângerile exterioare, am început să ne pierdem încrederea în noi şi să acționăm în conformitate cu legile sociale, chiar dacă nu întotdeauna eram de acord cu ele: „Nu e frumos să... ", „Nu se cade... ", „Te vede lumea...", „Nu ai voie să...", „E periculos să...." etc şi lista poate continua. Vă invit să faceți o introspecție şi să vedeți de ce

vă lipsește încrederea în voi, care sunt programele limitative după care ați fost ghidați în viață?

În practica mea profesională întâlnesc foarte mulți oameni care recunosc că au o putere nemărginită, dar din cauza neîncrederii le lipsește curajul să acționeze, să-și facă viața mai frumoasă și să fie fericiți. Pe parcursul ședințelor de consiliere psihospirituală ajung să conștientizeze cine sunt de fapt și ce vor cu adevărat, astfel încât negura incertitudinilor se disipă, eliberând astfel forța interioară. Din acest moment oamenii pot accesa forța interioară, se lasă ghidați de ea, ca mai apoi să se vadă rezultatele unei vieți împlinite.

Pentru că nu avem încredere în noi ne risipim forța interioară inutil, investind prea multă energie în cei din jur: iubiți, părinți, copii, dogme religioase, salvatori cu trup sau fără, terapeuți, bani, bogăție (adică acumulări de tot felul), școli nenumărate (pentru a ne demonstra că suntem capabili), pentru ca acestea să ne valorizeze, să ne recunoască ca indivizi în societate, să ne salveze de diverse situații etc. Lista poate continua și o puteți completa fiecare.

Îți risipești puterea atunci când cineva sau ceva din exteriorul tău devine mai important decât ceea ce se află în tine.

Tot ceea ce îți trebuie se află în interiorul tău și nimeni altcineva nu poate ști mai bine decât tine ce cale să

urmezi, ce studii să faci, ce om să iubeşti, care-ţi sunt idealurile, ce să-ţi doreşti ...

În momentul în care investeşti puterea, credinţa ta în exterior, te secătuieşti de energie şi de forţă vitală, aşteptând salvarea din afară, aşteptând ca cineva să te îndrume, să te călăuzească, să te aprecieze. Spunea părintele Arsenie Boca *„cel mai important după Dumnezeu eşti tu, că în tine de fapt se află Dumnezeu"*. Accesând forţa divină din tine nu mai pierzi energie în exterior, ci pur şi simplu acţionezi cu toată forţa, şi atunci lucrurile se întâmplă aşa cum vrei; eşti propriul tău stăpân şi eşti creatorul conştient al realităţii tale.

Numai tu însuţi poţi să-ţi faci ordine în viaţă. Nu ai nevoie de o putere exterioară, deoarece te naşti cu ea; trebuie doar să astupi găurile din găleata care a început să curgă.

Debarasează-te cât mai repede de iluziile şi minciunile cu care ai fost hrănit şi cu care ai ajuns să te hrăneşti, pentru că te împiedică să trăieşti viaţa aşa cum meriţi. Făcând asta, vei avea o mare surpriză şi îţi vei da seama că te-ai mulţumit cu foarte, foarte puţin din ceea ce poţi face şi avea. Când îţi dai seama de asta nu mai poţi accepta o existenţă anostă şi searbădă, ci te consideri îndreptăţit să trăieşti aşa cum vrei, aşa cum îţi place, şi nu vei mai putea lăsa să te trăiască viaţa pe tine, ci o vei trăi tu pe ea.

Dacă o experiență oarecare din viața ta te lasă cu un sentiment de neîmplinire sau insatisfacție înseamnă că Sursa din tine îți dă un semnal, iar dacă tu nu asculți de Sinele tău Divin și mergi mai departe înseamnă că ai pornit la drum cu acel sentiment. Iar ideea că relațiile cu ceilalți te ajută să scapi de acel sentiment e doar o iluzie; de fapt interrelaționarea îl exacerbează. Există totuși o compensație:

Sursa puterii se află în tine dintotdeauna și pentru totdeauna; ce ai de făcut de fapt este să devii conștient de ea, să începi să te conectezi la ea și să acționezi măcar o dată ascultând de Sinele tău Divin.

Când întreb pacienții dacă știu că sursa puterii lor se află în ei, îmi răspund că da știu, au citit în multe cărți, au văzut filme în care au aflat acest lucru, dar totuși, viața lor este numai o suferință și nu știu cum să facă să simtă și să trăiască și ei această stare de pace, de armonie, de bucurie și de împlinire.

Apoi le explic că tot ceea ce au citit la alții este o filozofie și nu un adevăr al lor pe care să-l fi trăit, deoarece nu au accesat forța și nu trăiesc în bucurie și pace. În momentul în care trăiești o stare, acea stare devine adevărul tău și nimeni și nimic nu ți-l mai poate lua, așa cum spunea Iisus Hristos *„Cunoașteți adevărul și adevărul vă va elibera"*.

Când ai trăit pe propria piele şi în propria viaţă o experienţă, ea devine adevăr, şi nimeni nu te mai poate manipula cu **să vezi că e aşa sau altfel; tu ştii şi devii propriul tău stăpân.**

Copilăria mea a fost marcată de o serie de extrasenzorialităţi, de neînţeles pentru mine atunci: vedeam felurite imagini din alte dimensiuni, iar faptul că nimeni nu mi le putea explica mă speria mult. În plus, nici nu puteam să discut cu multă lume acest subiect.

Ca să mă protejez, pe la paisprezece - cincisprezece ani m-am rugat la Dumnezeu să nu mai văd acele imagini dar să **Ştiu**. Sunt foarte fericită că mi s-a dezvoltat acest potenţial - să ştiu - pentru că astfel sunt mereu în contact cu Sinele meu Divin.

Pentru a vă conecta şi a vă lăsa călăuziţi de puterea Divină din voi, pe lângă analizele şi introspecţiile pe care vi le faceţi, puteţi spune în fiecare dimineaţă de douăzeci şi unu de ori următoarele afirmaţii:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin".**

Spuneţi aceste afirmaţii timp de douăzeci şi nouă de zile de cât mai multe ori pe zi, atunci când aveţi de luat o decizie, când vreţi să faceţi ceva, când vreţi să vă implicaţi într-un proiect, când mergeţi la o întâlnire, când aveţi un discurs, când mergeţi la un interviu etc, şi veţi trăi

experiența să știți totul despre ce aveți să faceți. De ce douăzeci și nouă de zile? Deoarece atât îi trebuie unui neuron să crească din trunchiul cerebral până pe emisfere, unde să se creeze o rețea neuronală a experienței trăite, care devine adevăr și poartă de intrare pentru alte multe experiențe similare. Este ca atunci când ai învățat să mergi pe bicicletă, după ce ai mers o dată mereu vei ști să mergi. Odată ce ai creat o rețea neuronală cu o anumită vibrație ea va atrage informații cu energie specifică care va consolida rețeaua nou formată în timp, adică în șase luni de zile și astfel îți vei crea o nouă atitudine care va fi motorul schimbării tale și a realității înconjurătoare. Când te schimbi tu, lumea din exteriorul tău se schimbă, adică o percepi altfel și acționezi de asemenea altfel. Tu ești propriul tău stăpân și puterea ta este în interiorul tău.

Mult succes și dați drumul puterii interioare pentru a trăi în bucurie așa cum ne-a îndrumat Iisus Hristos în Noul Testament; de opt sute douăzeci de ori a repetat Iisus *„Bucurați-vă"*.

Așa să fie!

Pasul 2

Sindromul „salvatorului" ne îndepărtează de Sinele Divin

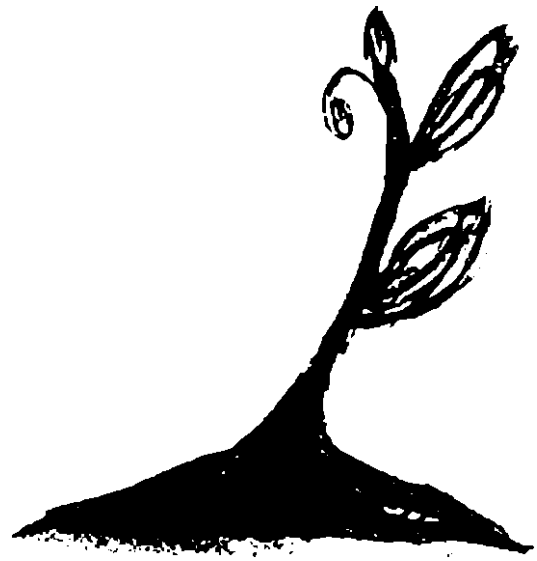

Încă de când suntem mici ni se repetă într-una „ajută pe aproapele tău", „iubeşte pe aproapele tău", „faceţi cât mai multe fapte bune"- ca să te mântuieşti. Apropo de fapte bune, „drumul spre iad e pavat cu intenţii bune", iar în acest capitol veţi vedea explicaţia acestui adevăr. Societatea şi educaţia ne spun că: „mai puţin contezi tu şi ce simţi tu, important este să ajuţi pe cei din jur şi să fii în rând cu lumea", adică uniformizat - ca să fii mai uşor de manipulat, pentru că dacă ai atitudine faci „probleme" în sistem.

Aceste lucruri ni se implementează în minte ca nişte programe pe care trebuie să le urmăm ca să ne fie bine în viaţă. Dar ironia sorţii este că niciodată nu ne este bine atunci când punem pe altcineva pe primul loc, iar noi devenim marionete uşor de manipulat; devenim falşi şi foarte obosiţi, pentru că atunci când îi ajuţi pe toţi nu mai ai timp de tine şi de experienţele tale, nici nu mai ştii pe unde eşti de multe ori.

Cu timpul ajungem să nu mai putem spune „nu" atunci când chiar nu putem ajuta, pentru că trebuie să facem multe fapte bune ca să ne „mântuim".

De aici apar în mintea noastră alte subprograme, le-aș numi eu de genul:

- nu sunt suficient de bun(ă) dacă spun „nu";
- nu o să mă mai iubească nimeni dacă spun „nu";
- nu vreau să sufere nimeni dacă spun „nu";

nu vreau să rănesc pe nimeni dacă spun „nu"; etc.

O participantă la seminariile mele spunea la o întâlnire că a avut o revelație când era într-o biserică la Slujba de Duminică. În timpul slujbei când se spune Tatăl nostru, a realizat că se spune **„Tatăl nostru" și nu „Tatăl meu"**, adică fiecare avem același Tată Creator și fiecare ne putem salva și ajuta singuri.

E o iluzie să crezi că salvezi pe cineva; dimpotrivă, devii „cărău" pentru acea persoană deoarece nu-l lași să se ajute, să-și creeze noi rețele neuronale prin care să stăpânească experiențele viitoare. De curând am decis să nu mai fac nimic pentru copiii mei din ce pot ei face; mă uit la ei cum fac, îi observ și îi las să experimenteze. Vreau să spun că e fantastic, atât pentru ei cât și pentru mine, deoarece ei trăiesc acea experiență, și-o însușesc, și oricând vor putea să o facă din nou cu succes, iar eu nu mai sunt atât de trasă în toate părțile și de obosită.

Băiatul meu de șapte ani a luat într-o zi un cuțit în mână să curețe un kiwi. Am alergat repede să-i iau

cuțitul, de teamă că se va tăia, explicându-i, în tot acest timp, că nu are voie să umble cu cuțitul, că este periculos. Cât timp am curățat eu fructul el plângea, şi nu înțelegeam de ce. Într-un final, mi-a spus cu lacrimi în ochi că era plăcerea lui să cureţe acel fruct şi să-l mănânce, dar că acum nu mai vrea.

A fost o lecție extraordinară. Am rămas fără reacție aproximativ cinci minute, timp în care în mintea mea s-au derulat toate programele şi scenariile prin care facem foarte mult rău copiilor noştri; printr-o hiperprotecție nu-i lăsăm să se dezvolte experimentând. Şi de atunci am încredere în el şi nu pățeşte nimic. Copiii se lovesc sau se accidentează atunci când noi nu avem încredere în ei, atrăgând, cu mintea noastră, tot ce gândim despre o anumită situație. Aşa că mare grijă mare..., suntem responsabili de ceea ce creăm în jurul nostru.

Crezi că cei care te iubesc cu adevărat se vor supăra când tu spui „nu" la ceva ce chiar nu poți sau nu ai cum? Vei avea o mare surpriză, aşa cum am avut şi eu să văd că interlocutorul meu nu s-a supărat, ci din contra, a rezolvat mult mai repede şi mai uşor decât aveam eu resurse şi timp. Şi e normal aşa, când ai o nevoie, o problemă, tu eşti cel mai în măsură să o rezolvi, pentru că dacă ți-a apărut, înseamnă că poți să o rezolvi. Tot ce primeşti se datorează faptului că eşti pregătit pentru ceea ce primeşti, deci poți. Cum se spune din popor *„Dumnezeu îți dă atât cât poți duce"*, nu mai mult.

De multe ori nu spunem „nu" pentru că nu vrem să refuzăm sau să rănim pe cineva (vezi programul implementat); nu ştii dacă răneşti sau nu pe celălalt, dar mintea ta crede asta. Cu toate acestea îi rănim şi pe alţii şi pe noi dacă ne prefacem că totul e în regulă atunci când nu e. Când încerci să-i protejezi pe ceilalţi de fapt vrei să te autoprotejezi. Dacă ai avea încredere că prietenii sau cunoştinţele tale sunt capabile să facă faţă unui „nu", atunci nu ai mai ascunde adevărul. Atunci când îi consideri slabi pe ceilalţi de fapt îi desconsideri şi dimpotrivă, le recunoaştem valoarea atunci când suntem sinceri.

Sunt atâtea familii sau cupluri care stau într-o relaţie de compromis, de teamă să spună că nu mai merge sau nu aşa văd ei iubirea etc; şi unde este acum societatea datorită acestor compromisuri? Se vede cu ochiul liber: într-o mare suferinţă de la parteneri de cuplu, copii, sisteme, guverne etc.

Într-o relaţie, dacă nu câştigă amândoi nu câştigă nici unul. Dacă partenerul sau partenera şovăie în relaţie nu mai lăsa lucrurile să treneze. Fie pui punct, fie îţi schimbi punctul de vedere. De obicei există modalităţi de a ameliora o situaţie (sau atitudinea faţă de ea), pentru ca toată lumea să fie mulţumită. Când ai de luat o decizie, nu uita să te conectezi la Sinele tău Divin şi să repeţi de cât mai multe ori afirmaţia:

✓ **„Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin".**

Adesea trebuie să faci unele schimbări, alteori trebuie să-i pui punct. Poți anunța orice - o demisie, încheierea unei relații sau schimbarea unei relații - cu dragoste, apreciere şi respect.

Dacă eşti sincer şi respectuos cu ceilalți, îi protejezi mai mult decât dacă le spui „nu". Un „nu" cinstit este la fel de important ca şi un „da" cinstit pentru că îl slujeşte şi îl binecuvântează în egală măsură pe cel care-l spune şi pe cel căruia îi este adresat.

De fapt când spui „nu" îi dai celuilalt dreptul şi ocazia să experimenteze, să-şi demonstreze că poate face el ceva, să câştige şi să-şi recapete încrederea în forțele proprii, deci abia atunci îl ajuți cu adevărat.

În momentul în care vrei să faci tu în locul celorlalți, de fapt tu vrei să controlezi totul deoarece nu ai încredere că şi celălalt poate. Oamenii din jurul tău sunt atât de mari sau atât de mici cât le permiți tu să fie.

De fiecare dată când nu lăsăm pe cei din jur să se ajute singuri, ei nu depăşesc acea experiență, iar noi ne suprarresponsabilizăm cu treburi care nu sunt pentru creşterea noastră. Poți să le faci uşor deoarece le-ai stăpânit cândva şi ai rețele neuronale solide, dar vei fi obosit, vei face lucruri care nu îți plac, doar de dragul de a face în locul altuia, nu vei lăsa şi pe alții să se afirme şi să-şi demonstreze că pot etc.

Dacă scapi de sindromul salvatorului le vei permite celorlalți să-ți preia o parte din treburi şi oricât ar părea de ciudat, vei avea câteva avantaje clare:

a) Nu vei mai face ceea ce nu-ți place; b) Vei avea mai mult timp pentru activitățile care îți plac; c) Le vei da şi celor din jur posibilitatea să se afirme şi să-şi crească încrederea în ei; d) Toți vor fi mai mulțumiți şi fericiți; e) Iar tu te vei bucura cu adevărat de viața ta.

Când îți imaginezi că ştii mai bine decât omul din fața ta, de fapt ignori Divinitatea din acea ființă, ignori potențialul magnific pe care-l are de scos la suprafață pentru a manifesta necunoscutul din el. Dacă forțezi pe cineva să se schimbe, de fapt treci peste liberul lui arbitru şi îi răpeşti posibilitatea de a alege liber. Cine te crezi? Liberul arbitru înseamnă dreptul fiecăruia de a alege să trăiască fie în Rai, fie în infern, fie la Bucureşti sau oriunde pe această planetă.

Preocuparea pentru comportamentul altui om este de fapt un semnal pentru tine că eşti în eroare.

Dacă te preocupă problemele altora este problema ta. Dacă nu te preocupă problemele altora de fapt îi ajuți.

Eu am reuşit să scap de acest sindrom, care era alimentat de subprogramul „nu sunt suficient de bună dacă...", abia de un timp relativ scurt şi mă simt extraordinar; viața mea şi a celor din jur este alta, am o

pace interioară pe care nu am experimentat-o niciodată în viața mea indiferent câte slujbe, rugăciuni, cursuri și meditații am făcut. De atunci totul este magnific. S-a produs într-o clipă când am primit informația de la Sinele meu Divin că de fapt fac mult rău oamenilor că nu îi las să-și creeze propriile lor rețele neuronale cu care să poată lucra ori de câte ori au nevoie. Dacă eu pot este rezultatul faptului că în timp mi-am creat rețelele necesare cu care pot experimenta. Am o vorbă: **dacă un singur om din univers poate ceva, atunci orice om poate, numai să vrea și să acționeze în direcția dorinței lui.** Iar dacă eu îi ajut, făcând în locul lor ceva ce pot și ei, atunci ei nu-și creează rețele suficient de solide să se poată ajuta singuri, și astfel când nu voi fi lângă ei vor suferi că nu vor ști ce au de făcut.

Așa că de atunci oricine vine să-l ajut, prima întrebare cu care încep discuția este **„Tu ce ai făcut pentru această situație?"**. Dacă a făcut ceva îi mai dau câteva repere sau pârghii, dacă nu, îi spun ce să facă și mai departe este treaba lui dacă vrea să acționeze sau nu, nu trec peste liberul arbitru al nimănui.

Îi spun să repete afirmații de genul:

- ✓ **„Eu am dintotdeauna încredere în mine";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna un geniu";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de inspirație divină";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de forță vitală";**

✓ **„Eu dintotdeauna pot tot ce vreau şi îmi propun".**

Acesta este ajutorul pe care îl pot da în prima fază, să îi spun ce să facă (adică nu mai fac eu în locul lui); apoi în a doua fază îl trimit la Sinele lui Divin să intre în contact cu el, că El ştie cel mai bine ce şi cum să facă, şi astfel toată lumea este fericită, liniştită, în pace şi celui care experimentează îi creşte sufletul şi are mari satisfacţii că a reuşit singur. Vă daţi seama ce satisfacţie ai când faci tu ceva şi îţi reuşeşte. De fapt atunci îţi găseşti puterea interioară, devii propriul tău stăpân şi eşti liber precum vulturul.

„Dacă scoţi la lumină ceea ce e în tine,
Acel ceva te va mântui.
Dacă nu scoţi la lumină ceea ce e în tine,
Acel ceva te va ucide."

Evanghelia după TOMA

Ce interesant spunea apostolul Toma acum două mii de ani, cum că dacă scoatem din noi la suprafaţă în viaţa de zi cu zi lumina Sinelui Divin, asta ne va elibera (mântui) şi ne va face să experimentăm întru pace şi bucurie. Dacă nu scoatem la suprafaţă în viaţa şi experienţele noastre, dacă nu cunoaştem lumina Sinelui Divin, acel ceva ne va ţine prizonierii propriei noastre minţi şi vom muri plini de suferinţe, frustrări, boli şi

neputințe. De noi și de libera noastră alegere depinde fericirea sau nefericirea noastră.

Dacă toată viața ne-o petrecem încercând să salvăm toată omenirea dar nu suntem atenți la noi, la corpul nostru, la mintea noastră, nu vom ajuta de fapt pe nimeni iar noi ne pierdem talanții pe care i-am primit când am venit în trup; pierderea talanților înseamnă stagnare și reîntoarcerea la viața pe pământ, la școala iubirii, până vom înțelege că fiecare este propriul stăpân și responsabil pentru propria sa viață.

Toată puterea este în noi, pentru că este de la Sinele nostru Divin, nu o căutați în stele, cristale, aur, catedrale, instituții, nu este în exteriorul nostru, este doar în noi și se manifestă prin ce facem cu ea. Atâta timp cât ai încredere în Sinele tău Divin, cât ești conectat la el și cât asculți mesajele lui, atunci trăiești doar în pace și armonie cu tine și cu cei din jurul tău.

Fiecare dintre noi este creatorul propriei realități. Cum ar fi să trăim într-o lume în care toți suntem creatori și fiecare va veni cu creația sa și, împreună ne vom veseli și bucura de roadele creației noastre?

Sună interesant și de dorit. Dar veți spune că noi nu putem schimba lumea. E adevărat, dar ne putem schimba pe noi. Iar atunci când ne schimbăm noi, toată lumea din jur se schimbă, mai exact ne schimbăm perspectiva asupra realității. Și uite așa azi un pic mâine un pic, fiecare face eforturi de lucru cu el, cu personalitatea lui și cu

schimbarea schemelor de gândire vechi pe care le transformă în programe noi, într-o minte nouă şi astfel se poate ajunge ca toată omenirea să se transforme aşa încât toţi să ne bucurăm de o lume a păcii şi bucuriei depline. Nu putem salva pe nimeni, decât pe noi înşine. Iar când noi ne salvăm printr-o nouă schimbare, lumea evoluează o dată cu noi.

Atunci când fiecare este suveran, nu mai are grijă să invidieze pe cineva, nu mai are grijă să umilească pe cineva, nu mai are grijă să bârfească pe cineva, pentru că va privi pe fiecare om ca pe un frate al său aşa cum a spus Iisus Hristos, că *„Eu şi Tatăl suntem una, iar voi sunteţi fraţii mei"*. Ce mesaj de iubire necondiţionată ne-a lăsat încă de acum două mii de ani? Cât facem din ce ne-a transmis? Eu cred că în aceste momente de schimbări planetare foarte mulţi oameni caută să se transforme şi să se manifeste conform iubirii necondiţionate. Am încredere în capacitatea fiecăruia de a-şi accesa Sinele Divin pentru a trăi din plin această vibraţie a iubirii divine.

Aşa să fie!

Pasul 3

Sentimentul de vinovăţie - inamicul regăsirii puterii interioare

Dacă trăieşti mereu cu sentimentul că eşti vinovat, păcătos sau rău, ori că trebuie să ispăşeşti prin pedeapsă nu ştiu ce vină, vei suferi în permanență, te vei îndepărta de Sinele tău Divin, deoarece Dumnezeu este iubire şi ne-a făcut din şi pentru iubire, iar suferința nu are frecvență spre divinitate.

Şi dacă până acum ți-ai dus crucea grea a vinovăției, e momentul să o dai jos de pe umeri dacă vrei să intri în contact cu esența ta divină. Această cruce nu este a ta ci ți-a fost implementată încă din fragedă pruncie pentru a te limita şi a intra în rând cu lumea. Vom analiza câteva direcții din viața de zi cu zi.

În cadrul educației religioase găsim un exemplu interesant: astfel, păcatul originar are la bază ideea că suntem păcătoşi încă dinainte să ne naştem. Adică cineva care s-a născut înaintea ta, a făcut ceva cumplit şi tu eşti tras la răspundere pentru simplul motiv că trăieşti şi respiri, ai greşit şi trebuie să plăteşti. Dacă urmezi acest

concept în limite raționale intri în contradicție cu versetele din Biblie care spun că *„ai fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu"*. Adică dacă tu ai fost născut păcătos deducem că și Dumnezeu este păcătos? Dacă cineva îți spune din fragedă pruncie că ești păcătos și mereu îți argumentează că orice faci din ce vrei tu este păcat, în timp ajungi să crezi că ești păcătos și îți vei construi întreaga viață pe ideea respectivă - și apoi ne mirăm de ce atâta suferință și nefericire.

O minte care admite că a greșit devine vulnerabilă, ușor de dominat și de influențat. De când ideea de vină și-a făcut loc în mințile oamenilor, generații după generații de părinți, soți, soții, guverne, culte sau profesori au învățat cum să-i facă pe ceilalți să se simtă vinovați pentru a-i putea controla. Ceea ce nu are nimic de-a face cu păcatul originar. Oamenii vinovați plătesc bine pentru a li se ierta păcatele, pentru a intra în împărăția cerurilor, pentru a se salva. Ceea ce nu conștientizează aceștia este că nimic nu poate fi mai rău, nici chiar așa zisul iad, decât convingerea că o forță exterioară te domină și poate să-ți ia bunurile și toată munca ta.

În cadrul relațiilor interumane, manipularea găsește teren fertil în vinovăție și nesiguranță emoțională. Adică dacă reușesc să te fac să te simți vinovat, vei face ceea ce-ți voi spune eu: îmi vei da bani, îmi vei da un adăpost, îmi vei da timpul tău ca să muncești pentru mine etc. Și dacă

sentimentul este destul de intens voi putea să aleg în locul tău ceea ce îmi convine. Iar noi numim acest lucru „dragoste" sau „căsătorie", deşi nici dragostea nici căsătoria nu au nimic de-a face cu ideea de a ne ține aproapele în inferioritate. Ambele presupun împlinirea unuia lângă celălalt şi nu dominare. Adică se spune că **„dacă doare nu e dragoste".**

Un alt exemplu este inocularea sentimentului de păcat din altă viață. Cu alte cuvinte tu eşti cel care te-ai născut cu păcatul făcut în altă viață. Adică ideea că ai făcut ceva şi trebuie să plăteşti ce şi cum numai unii ştiu.

Vin destul de mulți pacienți la mine în cabinet care mărturisesc că trebuie să stea să îndure nu ştiu ce (relație, slujbă, anturaj etc.), deoarece aşa plătesc pentru diverse păcate pe care le-au făcut în trecut sau în alte vieți. Trebuie să recunosc că şi eu am crezut acest lucru, de aceea am rămas doisprezece ani într-o relație care nu avea decât multă suferință. Dar într-o zi mi-am dat seama că nu asta cred despre iubire şi pur şi simplu m-am trezit, am acționat ca atare şi acum sunt foarte fericită şi împlinită. Nu trebuie să plătiți pentru nu ştiu ce, deoarece în ochii Creatorului Suprem nu există păcat, ci experiență prin care trebuie să învățăm şi să stăpânim anumite adevăruri.

Aşa că vă recomand să încetați cu vinovăția; în continuare aveți câteva sugestii despre cum scăpați de ea.

1. Interpretează în favoarea ta ce ți se întâmplă în experiențele de viață

Ori de câte ori faci ceva pentru care eşti tentat să te consideri vinovat, găseşte o modalitate de a te disculpa. Gândeşte-te cum ai considera acel lucru dacă ar fi făcut de o persoană pe care o iubeşti. Din moment ce poți face orice, de ce nu ai interpreta acel lucru în favoarea ta? Totul ține de credința ta - şi succesul şi eşecul. Unde este mintea ta acolo eşti şi tu, adică dacă tu gândeşti în favoarea ta, toată viața se va desfăşura ca atare.

2. Nu-i învinui şi nu-i judeca pe ceilalți

Se spune în Biblie că *„După cum judeci aşa vei fi judecat"* – şi nu de un Dumnezeu răzbunător şi crud, ci după propria-ți minte. Pentru că ea aşa este setată să vadă lucrurile, şi aşa cum vezi despre altul aşa vei vedea şi despre tine. Iată un principiu moral: **„te vezi cu aceeaşi ochi cu care îi vezi şi pe ceilalți"** şi automat te tratezi cu aceeaşi asprime sau toleranță cu care îi tratezi pe cei din jur. De asemenea aştepți din partea lor acelaşi comportament. Când îl judeci pe altul, de fapt te judeci pe tine.

3. Nu te răzbuna nici pe tine, nici pe alții

„Răzbunarea este a mea", spus-a Domnul - ne învață Biblia. Cu alte cuvinte răzbunarea nu este treaba noastră şi ar fi bine să o lăsăm pe seama universului. Dacă cineva merită o lecție pentru ce a făcut, nu eşti tu cel care trebuie să i-o dea, adică nu e treaba ta. În primul rând nu câştigi

nimic făcându-i pe ceilalți să sufere. Dimpotrivă, îți pierzi liniștea și pacea, iar asta nu e bine deloc. Iertarea este un dar pe care ți-l faci ție: nu ierta pentru că o merită celălalt, ci pentru că tu meriți. Când nu ierți pe cineva pierzi foarte multă energie, este ca atunci când stai la ușa cuiva și nu-l lași să plece și depui mult efort pentru a ține ușa închisă. În clipa în care te lași dominat de ură și de furie îți otrăvești sufletul și este păcat să-ți iroseşti viața clocotind de resentimente; păcatele celor din jur nu merită osteneala, iar tu meriți mult mai mult. Dacă vrei să nu fii pedepsit, nu pedepsi.

4. Apreciază-te și acceptă aprecierea celorlalți

Acordă-ți cel puțin zece minute în fiecare zi pentru a-ți consolida viziunea pozitivă asupra persoanei și vieții tale. Pentru asta poți recurge la meditație, rugăciune, imagerie creativă, un jurnal sau pur și simplu să-ți îmbunătățești relația cu tine și cu cei apropiați. Reamintește-ți că ești genial, că poți iubi, că ești plin de bucurie și că poți atinge orice obiectiv pe care ți-l propui.

Notează-ți lucrurile care îți sunt dragi și pe care ți le propui pentru împlinire. Gândește-te de câteva ori pe zi la acele obiective, ca și cum sunt împlinite. Nu te scuza și nu te subaprecia niciodată în relațiile cu ceilalți și cu tine și acceptă complimentele fără a încerca să abați atenția în altă parte, ca și cum nu ar fi vorba de tine. Nu-ți ascunde meritele, folosește-le pentru a deveni mai puternic. De câte ori îți amintești meritele tale, de atâtea ori te

reconectezi la sursa divină din tine care a făcut posibilă realizarea.

5. Acționează cu convingere!

Când ți se oferă ocazia să faci ceea ce-ți dorești acționează cu convingere, ai încredere în tine și vei reuși. Acționează ca și cum ai deja acel ceva, devino acel lucru și atunci, prin frecvența ta, vei atrage din univers acea frecvență specifică și-l vei avea.

Dacă cineva crede în tine mai mult decât tu însuți, acceptă-i părerea fără a-ți scoate în evidență limitele și fără a evoca insuccesele trecute. Există doar două posibilități: fie demonstrezi că ai dreptate și nu ești în stare să faci nimic, fie realizezi ce-ți dorești. Ce preferi?

Spor la lucru și nu uitați că toată puterea se află în interiorul vostru. Ce aveți de făcut este să o accesați și să vă **BUCURAȚI**.

Așa să fie!

Pasul 4

Lipsa de valorizare încătuşează Sinele Divin

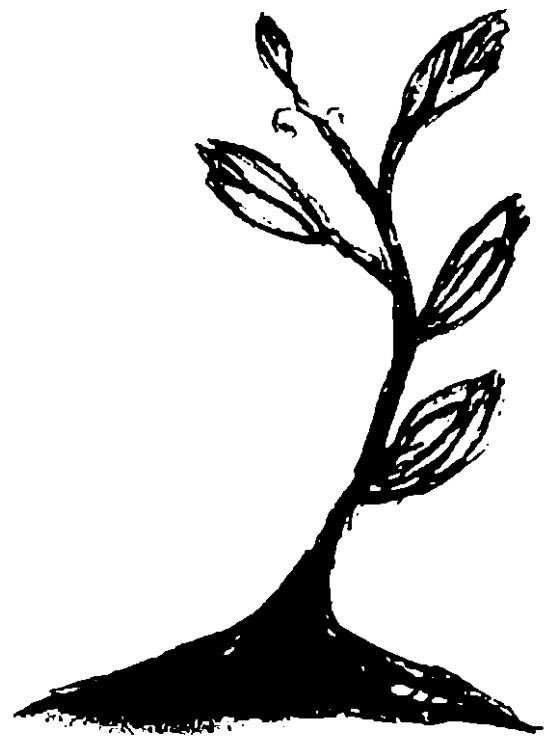

Suntem de foarte multe ori tentaţi să nu ne ascultăm Sinele Divin, deoarece celălalt arată mai bine sau se exprimă mai plastic, mai altfel. Încă din copilărie, datorită competiţiei şi comparaţiei cu alţii, credem că altul ştie şi spune mai bine decât noi, şi încetul cu încetul ne simţim fără valoare.

Toate acestea se bazează pe următoarele programe sau credinţe false:

1. Nu sunt vrednic(ă), nu merit.

Această credinţă vine exact din centrul vinovăţiei şi produce emoţia ruşinii. Acest program (credinţă) există încă de la începuturile creaţiei, când se spune că Dumnezeu l-a făcut pe Om şi i-a dat liberul arbitru, dar omul nu a făcut ce a zis Dumnezeu şi astfel a încălcat legea (ce aberaţie - adică dacă Dumnezeu i-a dat liberul arbitru omului, de ce s-a supărat pe el că nu a făcut ce a zis El? - ciudate interpretări). De aici omul nostru s-a simţit vinovat şi ruşinat de comportamentul său şi de

atunci el crede că nu merită iubirea lui Dumnezeu, ba mai mult, că nu merită să fie ascultat şi crezut de nimeni din univers. Astfel s-a implementat în ființa umană programul ancestral de separare de Sursa Divină, deoarece omul nu este demn să fie lângă Sursa care l-a creat. Şi astfel câteva programe din acestea ne-au determinat, cu trecerea timpului, să ne simțim fără valoare, să credem că nu suntem vrednici şi că nu meritățm nimic.

Mereu întâlnesc pacienți care vin distruşi emoțional, convinşi că nu merită nimic, cu un sentiment acut de eşec, de blestem parcă, pus pe seama unui oarecare păcat. Total neadevărat.

Le spun că Dumnezeu, Creatorul Central, este numai iubire şi dăruire, adică este ca un soare care luminează şi dă căldură întregii planete şi evident tuturor oamenilor şi viețuitoarelor de pe planetă. Dumnezeu nu ia în seamă păcatele noastre închipuite. Totul este în mintea noastră. Aceasta este plină cu programe nesănătoase şi ne face să credem asta, nu Dumnezeu. Aşa cum am mai spus, trăim conform credințelor pe care le avem şi în care credem cu toată ființa. Astfel încătuşăm Sinele nostru Divin prin aceste credințe şi apoi ne mirăm de ce nouă nu ne dă Dumnezeu ceea ce ne dorim.

Îți dă - dar ce crezi, aia primeşti.

Cu un astfel de comportament şi credință că nu merit nimic, ce credeți că veți primi de la Univers? Nimic. Dacă

vom crede că totul ne este permis în Univers, atât timp cât nu călcăm pe demnitatea şi liberul arbitru al cuiva, atunci vom primi tot ce cerem Sinelui nostru Divin. *„Cere şi ţi se va da, caută şi vei afla, bate şi ţi se va deschide"* spunea Iisus Hristos acum două mii de ani.

Aşa să fie!

2. Nu sunt suficient de bun(ă).

Acest program sau credinţă vine în general din prima copilărie, atunci când părinţii sau educatorii noştri au avut aşteptări de la noi pe baza sistemelor acestora de credinţe, iar noi nu ne-am ridicat la standardul acelor aşteptări. Neridicându-ne la acel standard de câteva ori, am adoptat această credinţă că nu sunt suficient de bun(ă). Plecând de aici, toată viaţa este o muncă şi un efort colosal pentru a le demonstra celor din jur că eşti bun(ă). În această situaţie uiţi de tine şi de nevoile tale, în mintea ta prioritatea este să le arăţi altora câte poţi face tu. Faci diverse şcoli, formări, cursuri, servicii din ce în ce mai bune dar foarte solicitante, în care de fapt uiţi de tine şi de ce vrei tu.

Dacă recunoaşteţi în voi acest program aşezaţi-vă cât mai confortabil, luaţi o foaie de hârtie, respiraţi de câteva ori şi apoi începeţi să răspundeţi la întrebarea: **„Ce vreau eu?"**. Imaginaţi-vă că este lângă voi însuşi Dumnezeu care vă îndeplineşte toate dorinţele. Deci puteţi scrie tot ce doriţi de acum sau mai de demult, fără reţinere şi fără

teamă că „dacă...", „nu se realizează", „nu merit", „este imposibil", „nu-mi dă mie Dumnezeu că sunt păcătos şi nevrednic" etc.

Nu uitați că lângă voi se află chiar Sursa Supremă care este omnipotentă, omniscientă şi omniprezentă. După ce ați terminat de răspuns la această întrebare trageți o linie şi răspundeți la următoarea întrebare şi anume: **„Ce vreau eu de fapt?"**. Adică citind cu detaşare (ca şi cum e vorba despre o altă persoană) ce ai răspuns la întrebarea „Ce vreau eu?", vei trage o concluzie şi anume „Ce vreau eu de fapt". Toate dorințele tale vin de la faptul că vrei un ceva anume.

Descoperă ce vrei, crede în ce vrei şi vei avea surpriza că tot ceea ce ai scris în timp se va împlini. Mereu aud o frază de genul: „de fapt tot ce mi-am dorit până la urmă Dumnezeu mi-a dat, uneori mai uşor, uneori mai greu". Iar eu le răspund că au primit tot ce şi-au dorit, în funcție de îndoiala sau credința pe care le-au manifestat. Timpul până a se împlini ceea ce ne dorim depinde de credința sau de îndoiala noastră în împlinire.

Vă dau un exemplu personal. Eram cu o prietenă la începutul anului 2007 şi discutând despre planuri şi proiecte de viitor mi-a venit ideea să scriu pe o hârtie ce vreau să fac în acel an. Recent, adică prin 2011 am găsit într-o agendă veche acea foaie şi am realizat cu surprindere că tot ceea ce am scris s-a împlinit în anul 2007, chiar dacă nu m-am mai gândit la ele. De atunci

spun tuturor: „scrieţi ce vreţi, pentru că în momentul în care aţi scris, scrisul rămâne ca o pecete, ca o semnătură pentru univers, iar el îşi face treaba ca pe o lege şi spune: Aşa să fie!".

Credeţi, scrieţi şi veţi avea ce vă doriţi.

Aşa să fie!

3. Nu pot fi fericit(ă) tot timpul.

Chiar dacă sunt fericită pe moment, după bine tot timpul urmează rău; în viaţă sunt şi suişuri şi coborâşuri. Recunoaşteţi aceste credinţe? Ce spune conştiinţa socială: „după bine urmează rău", „nu te bucura prea tare că binele trece repede", „după soare urmează furtună", „după deal urmează vale" etc... Sunt credinţe pline de frică, de teamă, alimentate de sentimentul de vinovăţie. Vinovăţia spune că nu meriţi să fii fericit(ă) şi că va trebui să plăteşti pentru plăcerea de care te bucuri. Ea este alimentată de programele că nu merit şi nu sunt suficient de bun(ă). Dacă observi sentimentul de vinovăţie înainte să se instaleze ca o emoţie, îl poţi respinge cu ajutorul minţii tale făcând afirmaţii de genul:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna fericit(ă)";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de bucurie";**
- ✓ **„Eu trăiesc dintotdeauna în şi din abundenţă";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna în comuniune cu Sinele meu Divin".**

Încercați aceste afirmații; nu aveți nimic de pierdut, în schimb veți câștiga împlinirea lor și regăsirea puterii interioare. Starea de bucurie este starea firească a Sinelui Divin și ea se instalează definitiv atunci când toate corpurile (fizic, mental, emoțional, relațional, senzorial) sunt aliniate la Sursa Divină, la Sinele Divin. Bucurați-vă pentru fiecare clipă pe care o trăiți și în timp, așa cum v-ați obișnuit să fiți triști și să trăiți din programul de supraviețuire, vă veți obișnui să fiți fericiți și veți trăi din programul de abundență.

Așa să fie!

4. Viața este o luptă. „Nu poți rezista în această junglă decât cu multă luptă".

Această credință **era** valabilă pentru strămoșii noștri, deoarece nu aveau suficientă cunoaștere pentru a crea tehnologia necesară asigurării supraviețuirii. Dar din păcate această credință se mai vehiculează și acum. Menținerea acestei credințe în realitate ne pune în pericol supraviețuirea, ea favorizând mania muncii și stresul extrem, care în cele din urmă provoacă boală, durere și moarte. Așadar viața este foarte frumoasă, plină de experiențe minunate prin care învățăm să stăpânim lumea din noi, pentru a o putea reflecta în exteriorul nostru. După cum spunea actorul Peter O'Tool **„nu voi fi un om obișnuit, pentru că am dreptul să fiu extraordinar"**. Fantastic. Depinde de noi ce și cum facem. Cu o astfel de

credinţă sigur poţi să fii extraordinar şi să faci lucruri măreţe. Fiţi voi în potenţialitatea voastră. Gândiţi despre voi că sunteţi măreţi şi veţi face lucruri măreţe; gândiţi despre voi că sunteţi păcătoşi şi veţi face numai păcate.

Aşa să fie!

5. Nu există destul, orice aş face nu e suficient.

Aici găsim bine implementată credinţa în sărăcie şi insuficienţă. Şi această credinţă în insuficienţă se naşte din credinţa ancestrală, bazală, că suntem separaţi de Dumnezeu - care de fapt este sursa abundenţei - şi că realităţile interioare şi exterioare sunt separate una de alta. Unele dintre manifestările acestei credinţe - program sunt acumularea, avariţia, lăcomia, egoismul, distribuirea dezechilibrată a bunurilor şi serviciilor - activităţi care de fapt creează insuficienţă şi trăirea în programul de supravieţuire. Facem astea ca să supravieţuim, să ne asigurăm că avem, să nu ne lăsăm descoperiţi, că cine ştie ce se poate întâmpla etc.

Şi această credinţă este alimentată tot de sentimentul de vinovăţie cauzat de căderea din starea de graţie, când ne-am separat de univers. Prin neînţelegerea liberului arbitru am uitat că universul este nelimitat şi plin de abundenţă şi am început să ne percepem ca nişte victime într-un univers ostil. În acest univers avem tot ce ne dorim; ce trebuie să facem e să ştim ce vrem, să credem că avem deja şi să ne focusăm pentru împlinire. Atâta timp

cât tu nu ştii ce vrei, nici universul nu ştie ce să-ți dea. Când în tine e haos, nu ai cum să primeşti ceva în armonie de la univers, primeşti doar ce ai creat şi ce transmiți. Faceți linişte în mintea voastră vizavi de a avea şi aflați de la Sinele Divin ce vreți şi totul se va împlini.

Descoperiți-vă, aflați cine sunteți şi ce vreți, fiți prezenți cu voi şi în voi şi **„tot universul va sta la picioarele voastre"**.

Totul depinde de tine, învață să te valorizezi şi scoate la suprafață acel potențial divin care zace înăuntrul tău, încătuşat de propria-ți minte.

„Ca să fii liber nu trebuie să ai o scuză pentru alții."

Ramtha

Aşa să fie!

Pasul 5

Lipsa de creativitate determină depresia şi inhibă Sinele Divin

Încă de la concepere ca fiinţe eterne, am primit de la Dumnezeul Central, creatorul nostru, un program extraordinar, şi anume programul de creator desăvârşit. Acest program este cel care are menirea, atunci când este activ, să ne crească Sufletul. Cu cât accesăm şi activăm mai des acest program, cu atât sufletul nostru creşte şi devine nelimitat, adică ajungem persoane îndumnezeite.

Creativitatea este capacitatea de a face ceva din propria inspiraţie şi cu puterea personalităţii tale.

Astfel, când creezi, în primul rând eşti în contact cu Sinele tău Divin, care te inspiră şi pe care îl asculţi. În prima copilărie la toţi oamenii se manifestă acest spirit creator, cu timpul însă este inhibat de educaţia care spune, „nu aşa, că aşa e mai bine"; nu suntem prea mult lăsaţi să experimentăm acest spirit creator, iar cu timpul, dacă nu avem susţinere, se inhibă şi nu îl mai accesăm decât în situaţii limită. Sinele nostru nu ne lasă, şi atunci când nu putem depăşi ceva îşi face simţită prezenţa, iar

noi spunem „a fost o minune de la Dumnezeu", şi iar ne îndepărtăm de Dumnezeu cu astfel de credințe.

Îmi vine în minte o poveste foarte interesantă: un copil a mers la o grădiniță şi în prima zi doamna educatoare le-a spus să deseneze o floare. El a început să facă un desen cu o floare aşa cum o vedea el în imaginația lui, cu multe culori, diferită ca formă etc. S-a dus cu desenul la doamna, foarte încântat de creația sa. Văzându-i floarea, Doamna l-a întrebat: „ce e asta?". El a a răspuns „o floare". Atunci doamna i-a spus că floarea are frunze verzi şi e roşie. I-a arătat cum au făcut şi ceilalți copii, care toți aveau flori roşii cu frunze verzi. A refăcut copilul floarea după indicațiile date. După câteva zile iar aveau de desenat o floare şi doamna le-a dat indicații cum să deseneze. Băieţelul cel nou iar a desenat floarea diferit. Şi iarăşi doamna i-a arătat cum e corect. A treia oară când a trebuit să deseneze, copilul a ascultat consemnul şi s-a dus destul de trist la doamna, arătându-i un desen cu o floare roşie cu frunze verzi. Iar doamna i-a spus „bravo, ai reuşit să desenezi o floare" (adică te-ai uniformizat cu ceilalți, nu mai eşti diferit). După un timp s-a mutat într-un alt oraş şi a mers la altă grădiniță. Aici doamna educatoare i-a pus să deseneze o floare. Băiatul nostru nu desena. Doamna l-a întrebat ce se întâmplă de nu desenează, iar băiatul i-a răspuns că nu ştie ce floare să deseneze, că nu i-a spus. Atunci doamna i-a zis să deseneze ce floare vrea el. Şi astfel băiatul nostru a

desenat o floare roşie cu frunze verzi. Vă las pe voi să meditaţi la această povestioară şi să vă analizaţi în ceea ce priveşte spiritul creator, dacă este activ sau nu prea.

Oricum nu contează prea mult ce aţi făcut până acum cu spiritul creator, important e ce facem în prezent, trecutul nu mai e şi nu îl mai putem schimba, aşa că vreau să vă dezvălui cum puteţi accesa şi dezvolta spiritul creator pentru a fi mereu în contact cu Sinele vostru Divin.

Este un întreg proces creator pentru dezvoltarea creativităţii.

1. Primul pas îl reprezintă **imaginaţia creatoare** şi primul mod de a o dezvolta este să o foloseşti. Când îţi imaginezi ceva cu credinţa că acel ceva este deja, ai declanşat un întreg şir de evenimente în univers pentru a împlini acea dorinţă. Cel mai important în tot ce facem în viaţă este acţiunea. Acţionezi atunci când ştii ce să faci, adică alegi ceva şi manifeşti liberul arbitru.

În general persoanele care ajung în depresie sunt persoane care nu ştiu ce vor, nu ştiu ce să aleagă, nu au încredere în ele, pentru că de la o vârstă nu prea îţi mai spune nimeni ce să faci; dar dacă tu nu ai fost lăsat să vrei ceva un anumit timp din viaţă, cum ai putea atunci când eşti matur şi trebuie să iei propriile decizii să faci acest lucru? Fac acum trimitere la povestioara de mai sus. Doamna poate fi mama, tata, profesorii, instructorii.

Vă dau un exemplu personal: când am făcut şcoala de şoferi în 1995, instructorul era foarte bun, dar îmi spunea tot timpul ce să fac, adică la curba asta încetineşti, schimbi viteza, te asiguri etc. Nu mă lăsa niciodată să acționez eu, să decid eu ce să fac într-o situație sau alta. Astfel am memorat toate străzile din Iaşi (pentru că nu trebuia să gândesc la ce fac, atunci mi-am folosit mintea ca să memorez), toate curbele, toate dealurile şi ce am de făcut în situațiile respective. Instructorul meu în ultima zi în care am mers cu el la stradă mi-a spus: „Tu o să vii cu capul polițistului spart şi cu roata maşinii ruptă".

În schimb eu îmi imaginam dimineața la trezire şi seara la culcare cum conduc perfect maşina şi adormeam conducând imaginar maşina.

Am terminat şcoala şi atunci, pe vremea aceea, înainte de a da examenul cu poliția trebuia să dai examenul de ieşire din şcoală cu un alt instructor, diferit de cel care te-a instruit. Acel instructor m-a felicitat că am condus foarte bine pe un traseu greu şi lung. Apoi am mers la examenul scris, am luat douăzeci şi şase de puncte din douăzeci şi şase. După treizeci de minute am mers la stradă cu polițistul. Când a văzut instructorul ce polițist vine la maşină s-a întors şi şi-a pus mâna în cap. Am înțeles că era un polițist sever şi că nu ne va trece pe nici unul (eram patru cursanți la aceeaşi maşină). Am început examenul, ceilalți trei înaintea mea, eu am rămas ultima. Într-adevăr până la mine domnul polițist a picat

pe ceilalți participanți la examinare. Am urmat eu, am parcurs traseul, m-a pus să fac toate parcările posibile, nu a bifat nici un x pe foaie, iar când am coborât i-a spus instructorului că îl felicită, în sfârșit are un conducător auto foarte bun și ar fi cazul să mă felicite și el așa cum mă felicitase polițistul înainte de a coborî din mașină. Instructorul a rămas perplex și nu a mai avut cuvinte.

Astfel rezultatul imaginației mele creatoare din toată perioada școlii s-a concretizat printr-un examen cu succes și o plăcere extraordinară de a conduce mașinile.

Așadar sunt oameni care apar în viața noastră care ne ghidează perfect, dar asta nu înseamnă că ne ajută; dacă nu aș fi fost stăpână pe mine, dacă nu aș fi avut încredere în forțele proprii și dacă nu îmi imaginam cum conduc perfect mașina, ce credeți că aș fi făcut la acel examen, cu pronosticul dat de instructor?

2. Al doilea pas este **să ai curajul să îți dorești altceva decât obișnuitul**, să ieși din tipare și să experimentezi ceva diferit. Făcând acest lucru ieși din limitele unei minți programată pentru supraviețuire și atât. Când vrei și altceva, parcă se animă spiritul în tine și apar idei noi, oameni, locuri, lucruri și evenimente diferite și astfel ți se schimbă linia de destin. Experimentezi altceva și altcumva, iar cu această energie a trăirii, a bucuriei descoperirii, crește sufletul și nu mai ai nici o șansă să cazi în depresie.

Recomand de multe ori pacienților mei să facă ceva diferit cu mâinile lor, adică: să picteze, să croşeteze, să împletească, pentru că în momentul în care vezi că iese ceva din mâinile tale, bucuria este imensă, se întâmplă ceva la nivel psihic, te simți util şi creşte vitalitatea în tine. Când ai o stare proastă fă ceva diferit de obişnuit şi vei vedea cum te simți şi cum îți modifici starea imediat.

De exemplu: de curând m-am înscris la şcoala de echitație, tocmai pentru a face ceva ce nu am mai făcut şi ce mi-am dorit de foarte mult timp. Este o stare şi un sentiment înălțător, te simți total altfel, ca şi cum ai creşte cu totul, energetic şi informațional, toată lumea are o altă „culoare" şi vibrație. Vă recomand şi dumneavoastră să faceți lucruri diferite pe care nu le-ați mai făcut, pentru a experimenta alte dimensiuni existențiale. Dacă gândiți prin prisma programului de supraviețuire şi spuneți că nu am bani să fac ceva diferit, să ştiți că vă înşelați. Sunt multe activități care nu sunt exagerat de scumpe şi în care nu investiți foarte mult. Important este să vreți să faceți ceva şi veți găsi resursele necesare pentru bucuria şi creşterea sufletului. Cu alte cuvinte, **„când vrei poți"**. În toată existența şi experiența mea, când am vrut ceva s-a împlinit. Eu am o vorbă după care mă ghidez tot timpul **„dacă unul din univers poate, toți putem"**.

Analizaţi-vă viaţa şi experienţele şi veţi vedea că atunci când aţi vrut ceva cu adevărat s-a împlinit.

Paulo Coelho în cartea *Alchimistul* spunea la un moment dat că **„atunci când vrei ceva, tot universul conspiră ca să împlinească ceea ce vrei"**, cu alte cuvinte nu ești chiar un nimeni în acest Univers, ești de fapt o părticică din el, așa cum este celula într-un corp fizic; important este să știi ce vrei în acest univers.

3. Pasul al treilea este **să recunoașteți blocajele** care vă împiedică să vreți ceva diferit și vă împiedică să acționați.

În primă fază găsim ignoranța de sine, de propria minte, de emoțiile noastre, de nevoile corpului nostru fizic.

Dacă depășim ignoranța găsim agățarea de diverse credințe cum ar fi: că cineva este rău și trebuie pedepsit, în ascultarea oarbă a autorităților desemnate (preot, guru, salvator, biserică, profesor, instructor), în separare, în sărăcie, în insuficiență, în viața e o luptă, în supraviețuire, în vinovăție, că nu poți obține destul, că nu meriți, în limitare, în faptul că ar trebui să plătești vieți întregi de karmă pentru nu știu ce păcat, că te așteaptă raiul dacă faci ce spune cultul tău.

În momentul în care am depășit și credințele vom întâlni nelipsita teamă pe toate nivelele, cum ar fi: teama de necunoscut, de moarte, de a fi respins de societate, de singurătate, de durere sau suferință, de o nouă viață, de a pierde ceea ce este familiar, de a pierde controlul, de eșec, de angajament, de a fi atașat, de dezaprobare, de a fi prins

în lumea materială, de Dumnezeu, de diavol etc. (mai găsiți și altele dacă le aveți sau le-ați experimentat).

Nu uitați că teama este o iluzie; ea este doar în mintea noastră.

4. Pasul al patrulea este **să vreți să vă activați potențialul creator**. Acest pas se realizează cu ajutorul disciplinei prin acțiune, pentru crearea noii realități. Pentru început vă recomand să repetați timp de douăzeci și nouă de zile afirmații de genul:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna mintea nelimitată a lui Dumnezeu";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna un geniu";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de energie vitală";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de Puterea Spiritului meu Divin".**

Disciplina este ca un **cod** cu care ne adresăm și accesăm direct pe Dumnezeul dinăuntru nostru adică pe Sinele nostru Divin (el este dintotdeauna așa cum afirmăm). Când invocăm o anumită afirmație, Spiritul nostru se apucă de treabă fără întârziere. Dacă se întâmplă după ce am făcut disciplina douăzeci și nouă de zile ca ceva să nu se realizeze este din cauza necredinței și

îndoielilor noastre. Fiţi impecabili faţă de sufletul vostru şi veţi vedea că aşa stau lucrurile.

„Toate minunile la care v-aţi gândit vreodată că le puteţi avea se află la distanţă de numai o clipă şi singurul mod în care le puteţi obţine este să le luaţi fără interpretări."

Ramtha

După ce ai activat măcar o dată potenţialul creator într-un lucru cât de mic, vei şti că poţi şi vei şti cum să foloseşti spiritul creator în toate dimensiunile vieţii. Astfel stările de inutilitate, depresie şi de nefericire vor dispărea, pentru că din momentul în care te-ai trezit ca Sine Divin nimeni şi nimic nu te mai poate limita şi nu-ţi mai poate spune vreodată - şi tu să-l crezi - că nu poţi, că nu se poate şi că nu există.

Când eşti trezit devii o fiinţă intergalactică şi nimeni nu te mai poate manipula, devaloriza şi minimaliza deoarece îţi recunoşti valoarea de fiinţă divină care are dreptul la opinie, are dreptul să ştie ce vrea şi ce are de făcut.

Atunci când tu te respecţi şi te valorizezi nimeni nu te mai poate înjosi în vreun fel şi într-o anume situaţie. Adică toate fiinţele intergalactice recunosc în tine dumnezeul care ai devenit prin propriile tale trăiri şi experienţe nelimitate.

Mult succes în crearea propriei realități extraordinare și nu uita că de tine depinde cine ești și ce vei ajunge.

Așa să fie!

Pasul 6

Trăieşte viaţa conform credinţei tale

În Cartea Cărţilor, adică Biblia, Iisus Hristos, ne-a lăsat un adevăr de necontestat: *„Fie vouă după credinţa voastră!"*. Prin acest adevăr ne spune foarte explicit că noi creăm realitatea prin credinţele pe care le avem.

De exemplu, să presupunem că doi oameni au fiecare în buzunar o mie de lei. Prima persoană crede că este bogată şi vede cei o mie de lei ai săi ca pe o sumă foarte mare, care poate să-i aducă multe lucruri. A doua persoană crede că este săracă şi cei o mie de lei sunt insuficienţi pentru a-i împlini ceea ce ea crede că sunt nevoile proprii. Realitatea primei persoane este cea a bogăţiei, pe când realitatea celei de a doua persoane este cea a sărăciei. Adevărul este că amândouă persoane au aceeaşi sumă de bani, dar fiecare îi percepe diferit datorită credinţelor sale.

Un alt exemplu, să presupunem că avem două persoane care, printr-o analiză medicală, au descoperit că au aceeaşi boală. Prima persoană crede că se va vindeca şi e doar o chestiune de timp până corpul se va repune în

echilibru. A doua persoană crede că e foarte bolnavă şi viaţa ei s-a terminat, începe să se gândească ce să facă cu moştenirea şi chiar acţionează în acest sens. Ce credeţi că se va întâmpla cu aceste persoane? Cum e de aşteptat, prima se va vindeca şi se va bucura în continuare de viaţă, iar a doua nu se va mai bucura de viaţă. În mintea noastră este şi boala şi sănătatea. Am un prieten pe care îl durea la un moment dat un rinichi. Se întreba ce ar putea avea, de vreme ce-şi făcuse toate analizele în urmă cu două luni şi rezultatele erau perfecte. A mers, totuşi, la un ecograf şi a găsit că pe acel rinichi avea o tumoră. A început analize, investigaţii, după care a revenit la mine pentru un tratament bowen, spunându-mi: „nu ştiu ce va fi, e cam rău, voi vedea, dar pronosticul nu e îmbucurător". Era destul de abătut gândindu-se la diagnosticul final. Când l-am văzut aşa, parcă au ieşit cuvintele din mine şi i-am spus: „Nu avea nici o teamă, suntem în secolul 21, sunt atâtea modalităţi terapeutice prin care se vindecă această boală, să-ţi scoţi din cap toate pronosticurile date de cei care te-au speriat. Ce ai tu de făcut este să ai încredere că te vei vindeca şi aşa va fi". Şi astfel prietenul meu s-a vindecat lucrând în primul rând cu mintea sa şi cu modul de gândire, cu eliminarea credinţelor conştiente şi inconştiente că această boală nu are leac, apoi şi cu unele regimuri pentru corpul fizic, iar acum totul e minunat în viaţa lui şi a familiei sale.

În momentul în care crezi că vei rezolva o situaţie sau alta, din mintea ta pleacă un flux de conştiinţă în Univers, care atrage după el toate oportunităţile, oamenii, evenimentele, situaţiile pentru a se rezolva problema pe care o ai. De fapt prin credinţă dai un imbold Sinelui Divin să acţioneze, el ştie ce are de făcut, iar tu devii ceea ce crezi. De aceea se spune că Dumnezeu ştie cel mai bine ce îţi trebuie, aici se face referire la Dumnezeul din tine care este mereu în contact cu Dumnezeul Central, adică la Sinele tău Divin. Când tu conştient şi treaz îi spui ceva Sinelui tău, pentru el devine lege dorinţa ta şi spune „Aşa să fie!". De aceea este atât de important să credem că Dumnezeu este şi „în noi", nu numai „sus în cer".

Credinţele noastre proprii, ne creează realitatea proprie.

Este o istorioară cu un om foarte evlavios care mereu se ruga. La un moment dat a venit un cataclism în localitatea în care trăia. Omul nostru s-a urcat pe casă deoarece era multă apă care inunda totul. De acolo se ruga la Dumnezeu să-l salveze din acel cataclism. Cum se ruga el vine o barcă cu nişte oameni care îl cheamă să-l ducă într-un loc sigur. Omul nostru nu a vrut, deoarece avea credinţa că îl va salva Dumnezeu. După un timp a venit un elicopter să-l salveze. Omul nostru iar nu a vrut şi a zis că îl salvează Dumnezeu pe el. A treia oară a venit un salvamar ca să-l ia de acolo, iar omul nostru a refuzat

din nou. A venit apa mare şi l-a luat şi s-a înecat. Când era în faţa lui Dumnezeu i-a zis: „Doamne am avut încredere în tine că mă salvezi până în ultimul moment iar tu m-ai lăsat să mor?". Atunci Dumnezeu i-a răspuns: „Am venit de trei ori (cu barca, elicopterul şi salvamarul) dar nu ai vrut să te salvez".

Cheia înţelegerii realităţii exterioare este înţelegerea realităţii interioare. Cauzele fericirii sau eşecului se află în interiorul nostru, în credinţa pe care o avem în succes sau eşec.

Dacă mereu gândeşti că e greu, că nu poţi, că nu ai nici o şansă să faci una sau alta, aşa va fi, deoarece gândind mereu aşa, spiritul preia informaţia aceasta ca fiind dorinţa ta, iar pentru el ce îi arăţi tu devine lege şi atunci îţi aduce situaţii, evenimente, oportunităţi prin care vei primi ce ai cerut.

Este o povestioară care exemplifică ce vă spun aici. Era un om care mergea la serviciu într-un autobuz. Cum călătorea el se gândea „iar mă duc la serviciul ăsta care nu-mi dă nici o satisfacţie; zilnic nevasta mea mă toacă şi mă critică; iar nu am nici o şansă să am mai mulţi bani; diseară iar ajung în aceeaşi casă urâtă care nu-mi place." În tot acest timp pe umărul lui drept stătea spiritul care nota: iar vrea acelaşi serviciu (nota), aceeaşi nemulţumire cu nevasta (nota), iar nu vrea bani (nota), iar vrea în aceeaşi casă (nota) - „ce să fac, asta e dorinţa lui iar eu trebuie să i-o împlinesc". Şi astfel spiritul notează tot ce

gândești și vorbești și apoi acel ceva devine lege pentru el și ți le împlinește. Spiritul nu ia niciodată lucrurile ca fiind rele sau bune, ci ca pe dorințe pe care tu le vrei - din moment ce le gândești - ca să experimentezi în diverse situații, și astfel îți aduce oportunități ca să le trăiești.

Dar credința socială spune că „așa a vrut Dumnezeu, ăsta e destinul meu, nu merit, am păcătuit, cine știe ce blestem plătesc". Dar de fapt tu crezi și vrei să trăiești așa. Spiritul tău nu știe că tu crezi ceva ce nu îți dorești, pentru că el vede ce iese din creierul tău adică ceva ce ai animat cu credință și i-ai dat energie. Deci cine dă toate astea? Tu și nu o forță exterioară, așa cum ni se induce să credem. Este atât de ușor și iresponsabil să dăm vina pe Dumnezeu când noi suntem singurii responsabili. Dumnezeu îți dă, dar nu îți pune și în traistă. Tu alegi dacă crezi să faci una sau alta. Aici intervine liberul arbitru pe care l-am primit de la creație.

Recent vorbeam cu o pacientă care spunea că tatăl ei a fost mai detașat în viață și are optzeci și patru de ani și e sănătos, merge la plimbare și e OK. Iar ea are șaizeci și patru de ani și e bolnavă și nu mai poate și e grea viața, că nu mai ajunge ea să fie pe pământ la anii lui. Iar eu am întrebat-o „de ce spuneți așa, nu vreți să mai trăiți?". „Ba da, dar e greu când ești bătrân să nu pici bolnav la pat și să chinui copiii etc.". Mă uitam la ea și nu îmi venea să cred cum se omoară oamenii singuri pe baza unor credințe false. Am întrebat-o dacă „scrie undeva că

trebuie să fii bătrân, că trebuie să fii bolnav, că trebuie să mori?" etc. Şi mi-a spus „nu, dar aşa se zice". Iar am întrebat-o „dacă unul zice să te arunci în foc tu faci asta fără să te gândeşti?". Şi a zis „nu". Şi astfel a înțeles mesajul că facem şi spunem lucruri inconştient şi neverificate de noi, doar pentru că aşa se spune din gură în gură. Şi astfel şi-a adus aminte că mama ei gândea şi spunea mereu că e bolnavă, că o dor toate, că nu are bani şi aşa a fost şi s-a stins din viață destul de tânără. Am întrebat-o „dacă îşi dă seama de unde are acest mod de gândire" şi a conştientizat că de la mama ei. Şi i-am zis „acum ar fi momentul să-l luați ca model de gândire măcar pe tatăl dumneavoastră şi să trăiți cel puțin ca el, dacă vreți". A rămas pe gânduri cu o altă percepție asupra vieții şi a spus în final că de fapt ar trebui să-şi schimbe mentalitatea.

Avem două tipuri de credințe: una conştientă şi una inconştientă. Să vedem cum se manifestă ele. De exemplu avem o credință conştientă că suntem bogați - este o credință dobândită prin instruire, educație, formare din diverse cărți, filme şi informații care spun că poți fi bogat, dar nu ai trăit starea de bogăție - şi o credință inconştientă că sunt sărac pentru că asta ai trăit ca adevăr al tău timp de mulți ani, adică ai trăit această stare destul timp. Care credeți că se manifestă în realitatea de zi cu zi? Bineînțeles cea inconştientă, pentru că aceea este adevăr pentru tine, pentru că ai experimentat-o mult timp şi s-a implementat.

Tot ce citim intră în conştient dar până nu experimentezi nu devine adevăr pentru tine şi nu trece în subconştient.

Pentru a trece o credinţă din conştient în subconştient e nevoie de un întreg proces care cuprinde:

- disciplină;
- observarea ta conştientă;
- experimentare directă.

Când impui o disciplină minţii tale îţi schimbi comportamentul; dacă tu spui cu mintea ta afirmaţii de genul:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de vitalitate";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna puternic(ă)";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna stăpân(ă) pe mine şi pe situaţiile din jurul meu";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna curajos/ curajoasă";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna atent(ă)";**

corpul urmează mintea; adică unde este mintea ta acolo eşti şi tu – conform fizicii cuantice.

Când te observi începi să trăieşti în prezent, în acum, şi atunci când eşti în acum toate se împlinesc, pentru că toată energia ta e concentrată pe un singur obiectiv, nu te mai risipeşti şi nu mai faci slalomuri între trecut şi viitor, trăieşti clipa, iar atunci devii acea clipă.

Când experimentezi şi trăieşti o situaţie, acea situaţie devine adevăr pentru tine şi nimeni nu-ţi mai poate lua acel adevăr indiferent ce ţi-ar da, sau cu câte ar vrea să te

convingă că lucrurile nu sunt aşa. Tu ai trăit starea şi acea stare îți aduce pace şi putere interioară. Este adevărul tău experimentat, este propria ta realitate pe care ai trăit-o ca stare. Aşa cum spunea Iisus Hristos - ***„cunoaşte adevărul şi adevărul te va elibera".***

Ar fi interesant şi de ajutor pentru voi ca ființe divine să vă faceți o analiză asupra următoarelor credințe care sunt implementate în personalitatea voastră:

- **Crezi că poți şi vei putea; crezi că nu poți şi nu vei putea.**
- **Crezi că ştii şi vei şti; crezi că nu ştii şi nu vei şti.**
- **Crezi că ai şi vei avea; crezi că nu ai şi nu vei avea.**

Vă las să meditați şi să vă autoobservați ce credințe aveți şi cum se manifestă ele.

Vă propun un exercițiu practic, de experimentat:

Când apare o situație şi nu ştii cum să o rezolvi spune de cât mai multe ori în gând sau tare următoarea afirmație:

✓ **„Eu dintotdeauna ştiu totul despre...";**

Când apare o problemă iar mintea ta spune că nu poți să o rezolvi, spune de cât mai multe ori afirmația:

✓ **„Eu dintotdeauna găsesc soluțiile optime pentru a rezolva ...";**

Când apare o situație în care îți trebuie ceva şi nu ai, spune de cât mai multe ori afirmații de tipul:

✓ **„Eu sunt dintotdeauna (ceea ce vrei).....";**

Încearcă să spui cuvintele fără grabă, lent, ca și cum ele s-ar odihni în fiecare celulă a ființei tale.

În primă fază vei spune cuvintele pentru că așa ți-am recomandat eu, iar apoi le vei spune cu credință. Îndrăznește, testează, nu te costă nimic și nu ai nimic de pierdut.

Spuneam unui cursant care are un potențial fantastic, dar se limitează mental, „Îndrăznește că universul înseamnă abundență. Ia ce vrei din el că el are de toate pentru toți". Noi suntem singurii care ne limităm, pentru că nu credem și nu îndrăznim. Cum spunea Iisus Hristos - ***„Îndrăzniți și veți cuceri lumea"***.

Fiind atenți la vocabularul pe care-l folosiți și corectându-vă imediat, nu mai dați voie vechilor neuroni crescuți cândva să se mai prindă cu alții de aceeași vibrație și să vă mai limiteze, să mai fiți convinși că nu puteți, nu știți, nu aveți. Din contra, când faceți genul de afirmații de mai sus vă creșteți noi neuroni care, când au ajuns la maturitate (douăzeci și nouă de zile), vor căuta alți neuroni crescuți cândva pe frecvența a ceea ce gândiți și credeți, ceea ce vă duce într-o altă regiune a creierului care e nouă, nealterată și nelimitată. Și astfel nu mai hrăniți vechea mentalitate, vechea minte de neputință și neștiință și vă creați o altă minte unde totul este posibil.

Așa să fie!

Pasul 7

Când trăieşti în prezent eşti conectat(ă) la Sinele tău Divin

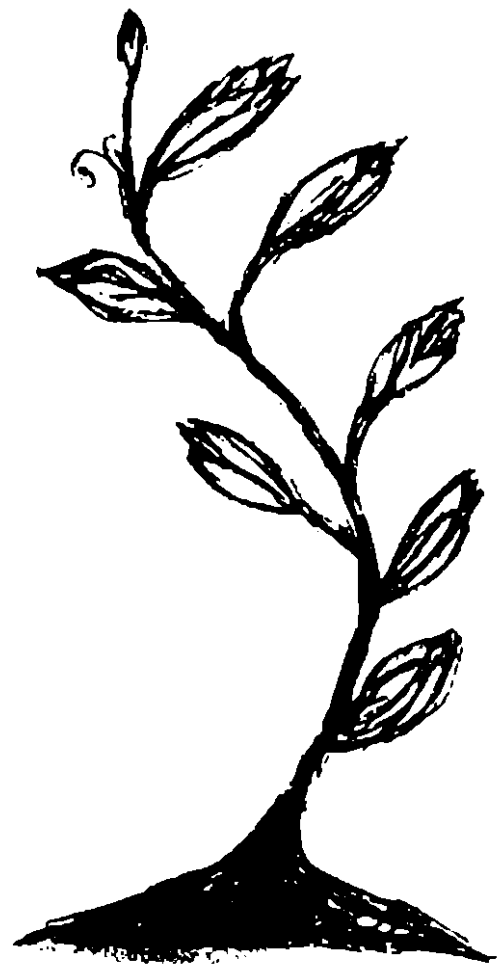

Totul se află în mintea noastră. Acolo unde se află mintea noastră acolo suntem şi noi, se spune în fizica şi psihologia cuantică. În momentul în care mergem după un gând a ceva ce s-a întâmplat în trecut, noi atunci suntem unde e gândul, adică în trecut. Când mergem după un gând a ce vrem să se întâmple în viitor, noi atunci suntem în viitor şi suntem deconectați de la Sinele nostru Divin. Doar în momentul prezent, doar în acum noi suntem conectați la Sinele nostru Divin, adică la Dumnezeu.

Atât trecutul cât şi viitorul sunt nişte himere care au doar menirea să ne deconecteze de la Sine. În momentul în care trăieşti aici şi acum devii mintea analogică şi tot ce vrei se materializează. Ți s-a întâmplat în viață să se realizeze ceva din nimic, doar pentru că ți-ai dorit acel ceva? Sigur că da, ți s-a întâmplat. Şi acum să-ți spun de ce: deoarece în momentul în care ți-ai dorit erai în prezent, erai conectat la Sinele tău. Când te-ai gândit la acel ceva în starea de conectare era ca şi cum i-ai arătat

Sinelui tău ce vrei, iar el ca un gardian puternic al tău, a spus „Așa să fie!". Și tot universul a ascultat mesajul de la DUMNEZEUL CARE A SPUS „AȘA SĂ FIE!" ȘI S-A ÎMPLINIT.

Sinele tău este mereu cu tine, este în interiorul tău, el este și îngerul tău păzitor, este și Dumnezeu, este și Sfântul Duh, este și Sfântul X. Tot ce cauți tu în exterior este de fapt în tine.

Nu demult am citit o poveste în care niște zeități care coordonau oamenii pe plaiurile unde aceștia munceau, discutau unde să ascundă puterea omului, pentru ca omul să nu-și dea seama cât de puternic este și să refuze să-i mai asculte în viitor. Fiecare a găsit câte un loc și anume: fie în Soare, în natură, în apă, în aer, iar unul dintre ei a spus: **„hai să le ascundem puterea în interiorul lor pentru că acolo nu o vor căuta niciodată"**. Și de atunci puterea Omului se află în el, dar omul nostru mereu o caută în exterior, în astre, inițiați, duhovnici, culte, natură etc.

Prezentul este singura realitate existentă. Ce a fost acum un minut nu mai e realitate existentă; ce va fi peste un minut nu este realitate existentă, ci este doar o multitudine de potențiale. Ce ni se va întâmpla depinde de cum am ales acum, adică în prezent. Ce sens are să ne irosim energia când cel mai important este ce facem în acum? Iar dacă acum fac ceva pe focus, sau concentrare, adică sunt în acel ceva cu toată ființa, nu am decât foarte

multe de câştigat, pentru că ce vreau se realizează. Aşa că aveţi grijă ce faceţi în acum pentru că totul se realizează, se împlineşte când eşti, conform zicerii: **Eu sunt**.

Dacă atunci când eşti în momentul prezent - (pentru că se întâmplă ce ai vrut, înseamnă că ai fost în prezent) - te gândeşti la ce grea e viaţa sau cât de mult sufăr, nu am bani, nu am casă, nu pot face nimic în această ţară sau sistem, ce bolnav sunt, ce nefericit sunt, nimic nu fac bun, nu sunt în stare de nimic, sunt lipsit de vitalitate, perseverenţă, voinţă etc. - **aşa va fi**.

Dacă atunci când eşti în momentul prezent gândeşti şi crezi în: ce bucurie este să trăieşti, ce sănătos sunt, ce bine îmi este, am toţi banii de care am nevoie, viaţa e frumoasă, mă bucur pentru tot ce trăiesc, totul va fi bine - **aşa va fi**.

Recent o doamnă de la cursurile de dezvoltare personală şi spirituală îmi spunea că după ultimul modul aproximativ două săptămâni s-a simţit foarte bine, era detaşată, nu mai avea atacuri de panică, era stăpână pe ea şi se bucura de tot ce îi aducea viaţa, dar în tot acest timp îşi spunea: nu se poate să mă simt aşa bine, de ce nu mă mai simt rău, de ce nu mai am palpitaţii etc, iar după ce au trecut cele două săptămâni de bine au revenit stările de rău. De ce credeţi? Deoarece le-a chemat înapoi. Tot ea a conştientizat şi mi-a adresat următoarea întrebare: de ce atunci când ne simţim bine nu ne gândim mereu la starea de bine şi readucem în memorie mereu ce ni s-a întâmplat

rău? Pentru că funcționăm pe o minte limitată, care are diverse programe gen: viața e o luptă, totul este greu, nu avem ce ne trebuie, ca să ai trebuie să dai din coate și să muncești non stop, mereu ne îmbolnăvim, binele trece repede, oricum vom muri etc. Asta e. Se pare că îi sunt necesare două săptămâni corpului fizic pentru a urma mintea.

Atenție ce gândiți și ce vă doriți când sunteți în prezent, pentru că, fie că ați fost conștienți când ați vrut ceva, fie că ați fost mai puțin conștienți, acel ceva se va împlini deoarece Dumnezeu este în tine și cu tine ca să împlinească ce i-ai arătat tu.

Am o veste bună, treaba cu muritul nu mai e valabilă, mori când vrei tu, deoarece și știința a descoperit de curând fenomenul telomerilor, și cum pot fi aceștia menținuți întregi. Cu alte cuvinte, când trăim în bucurie și suntem mulțumiți, telomerii din structura ADN nu se mai diminuează și trăim cât vrem noi, adică suntem nemuritori. Așa că aceasta este explicația pentru care strămoșii noștri trăiau și câteva sute de ani, așa cum se spune în Vechiul Testament, pentru că aveau încredere în Sinele lor Divin și rămâneau pe Pământ până când le spunea Dumnezeul din ei că au terminat de experimentat ce și-au propus. Apoi mergeau un pic la odihnă și acolo își alegeau un alt potențial de experimentat, și iar veneau pe pământ. Deosebirea azi este că pentru foarte mulți

oameni viața e o corvoadă, plină de suferință, și nu știu cum să-și distrugă mai repede corpul fizic, pentru a pleca mai repede în cer.

De când sunt mică spuneam la toată lumea că eu nu voi fi bătrână, pentru că nu-mi place să am pielea zbârcită (sunt săgetător și estetica este importantă în zodia mea). Cei din jur se uitau ciudat la mine și spuneau între ei, las-o că se joacă și spune și ea așa. Când am terminat prima facultate toată lumea mă întreba dacă am terminat liceul, iar când am terminat a doua facultate mă întrebau la ce liceu sunt. Ciudat este că și astăzi când intră pacienții la mine în cabinet și îi invit să ia loc în sala de așteptare, mă întreabă dacă doamna Gheorghiță este, că au o programare. Eu zâmbesc și le spun, da, eu sunt doamna Gheorghiță și imediat vom vorbi. Așa că ce crezi în mintea ta, așa transmiți în realitatea înconjurătoare - experimentez asta de când sunt.

Miracolele apar în viața noastră, nu pentru că am făcut nu știu ce canoane, sau fapte bune, sau mătănii, sau pelerinaje pe la locuri sacre etc. Ele apar deoarece atunci când am vrut și am ales cu toată ființa noastră, **am fost în prezent** adică în contact cu Dumnezeul din noi. Dacă vă analizați puțin viața, veți vedea că așa s-a întâmplat, cu fiecare miracol.

Se întâmplă vindecări miraculoase la oameni care chiar au vrut cu toată ființa să se vindece, au crezut că se vor vindeca și se manifestau ca și cum erau sănătoși deja.

Deoarece atunci s-au comprimat şi trecutul şi viitorul în prezent. Am mărturisiri de la astfel de vindecări miraculoase de genul: când m-am hotărât să mă vindec parcă eram unit cu totul, eram într-o stare de beatitudine şi din clipa aceea am ştiut că sunt sănătos, a durat câteva secunde dar parcă timpul s-a dilatat şi eram dintotdeauna aşa - asta înseamnă că omul nostru era unit cu Sinele lui Divin, era unit cu totul şi el era de fapt sănătatea care ulterior a ajuns şi pe fizic. Toate acestea au pornit din mintea lui, din faptul că era conştient că vrea să se vindece, a ales să se vindece. Dacă nu sunteți vindecați în creier nu se va vindeca nici corpul fizic. Dacă puneți în creier starea voastră de bine, cu toată acea atenție unificatoare, sau prezență totală, atunci în creierul vostru ați făcut deja minunata vindecare, pentru că în acea stare schimbăm structura celulelor care sunt duplicate în corp. Deci ceea ce vindecăm în creier vindecăm neurologic şi neurochimic în corpul fizic.

Dacă nu vindecăm în creier nu putem să vindecăm niciodată în corp.

Reţineţi: corpul fizic urmează minţii noastre

Noi suntem creatorii propriei noastre realități, chiar dacă credem asta, chiar dacă nu. Diferența este că atunci când credem în acest adevăr devenim conştienți şi responsabili de gândurile, vorbele şi faptele noastre.

Atunci când credem că exteriorul sau alții ne creează realitatea suntem inconştienți şi iresponsabili pentru ceea ce gândim, vorbim şi facem, sperând că ceilalți ne iartă, că Dumnezeu va trece cu vederea dacă plătesc slujbe sau oameni care se roagă pentru mine şi alte diverse subterfugii pentru a nu vedea propria realitate creată de noi. Nu faci decât să te păcăleşti singur. Dar şi asta va trece. Va veni un moment în viața fiecăruia când se va trezi şi va recunoaşte adevărul pe care îl experimentează.

Cu cât eşti mai conştient, cu atât eşti mai în prezent şi nu poți spune că a venit de undeva fără ca tu să alegi prin gânduri, vorbe şi fapte ce ți se întâmplă. Când ai ales conştient, în prezent, cu toată mintea şi ființa ta, de fapt te-ai aliniat la Sinele tău Divin şi ai accesat programul de unime cu Creatorul Central, şi lucrurile se întâmplă, pentru că vrei să se întâmple. Când alegi inconştient, lucrurile se întâmplă dar nu le vezi, nu te bucuri de ele, nu imprimi acel adevăr în sufletul tău.

Depinde numai şi numai de noi ce alegem să experimentăm.

Spuneți în fiecare dimineață, de douăzeci şi unu de ori (ca să poată trece informația de mintea limitată şi să ajungă în subconştient, adică la Sinele Divin) timp de douăzeci şi nouă de zile următoarele afirmații care vă vor face conştienți de Puterea din interiorul vostru, de contactul cu Dumnezeu şi de crearea propriei realități:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna călăuzit(ă) de Sinele meu Divin";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna în comuniune cu Sinele meu Divin";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna mintea nelimitată a lui Dumnezeu";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna viitorul acum";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna de partea mea";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna sănătate radiantă".**

Modalități prin care puteți exersa concret trăirea în prezent:

- când conduceți mașina spre serviciu sau un alt loc dorit, mergeți de fiecare dată pe un alt traseu, pentru că fiind un drum nou veți fi atenți la drum, la cum conduceți, la gropi și atunci sigur veți fi în prezent. Cu alte cuvinte evitați traseele obișnuite pe care le faceți pe pilot automat, deoarece știți până și toate gropile de pe acel drum. De când practic acest exercițiu am cunoscut atâtea locuri minunate și case cu arhitecturi diferite, încât pot spune cu adevărat că orașul în care locuiesc e minunat și magnific;
- când vă spălați pe dinți spălați-vă cu cealaltă mână decât cea cu care erați obișnuiți, pentru că fiind ceva diferit veți fi atent la cum manevrați mâna și nu vă mai gândiți la altele;

- când scrieți ceva, scrieți din dreapta paginii spre stânga și cuvintele cu literele aranjate de la dreapta la stânga; veți vedea că e o experiență fascinantă, care te face să fii foarte atent și atunci ești doar în prezent;
- mâncați cu mâna cealaltă și veți vedea ce veți trăi, ca un exercițiu interesant și de coordonare magnific;
- învârtiți în mâncare de la dreapta la stânga, adică în sensul invers acelor de ceasornic și veți vedea cât exercițiu și prezență vă trebuie ca să mențineți aceeași direcție.

Puteți găsi diverse exerciții care țin de lucruri neobișnuite, ceva nou, cu care mintea limitată nu este obișnuită și cu care nu sunteți familiarizați, pentru că noul întotdeauna ne ține în prezent. De aceea, cu cât faci lucruri mai diverse, cu atât îți crește sufletul mai mult.

Astfel puteți crea diverși algoritmi de care aveți nevoie pentru a trăi conștienți în prezent, și toată viața voastră se va schimba. Eu experimentez zilnic aceste lucruri și de aceea mă bucur că le pot împărtăși și cu voi. Mult succes în a trăi în prezent, conștienți și în bucurie deplină.

Bucurați-vă spunea Iisus Hristos.

Așa să fie!

Pasul 8

Cum ne creăm viitorul?

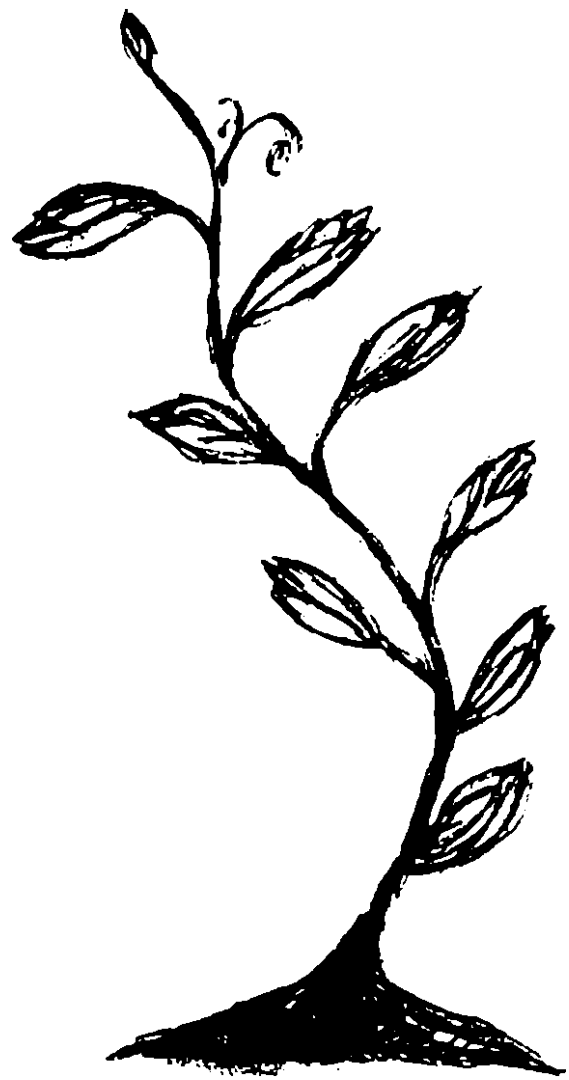

Prin gând. Iar dacă gândul este susținut devine **credință.** Prin credința într-un anumit gând ne creăm realitatea conform acelui gând. Iar în timp, credința creează neurochimia proprie unui **sentiment**, care se va înregistra ca un adevăr în ființă.

Creierul omenesc este un biocomputer. Este un computer deoarece există un flux de conştiință (care suntem noi) ce înconjoară corpul şi se deplasează mereu prin creier. Neocortexul nu este nimic altceva decât ceea ce a învățat de la mediu. El este computerul nostru şi cu ajutorul acestui computer noi ne înghețăm pe noi înşine în timp. El lucrează ca un calculator care rulează diverse programe. Aceste programe le-am format încă din viața intrauterină şi apoi prin experiența noastră şi educația celor din jur şi a societății. Programe de genul: „eşti minunat...", „trebuie să...", „e ruşine să...", „nu se cade să...", „nu eşti bun de nimic...", „nu ai să reuşeşti

niciodată...", „ești foarte frumos...", „ești puternic...", „poți orice ..."etc.

Cum funcționăm? Lobul frontal - fruntea, este monitorul, al treilea ochi (știți importanța celui de al treilea ochi?) este foarte important deoarece orice gând care zăbovește acolo devine realitatea însăși. Creierul este făcut din celule nervoase, miliarde de astfel de celule. Ele sunt firele din interiorul computerului. Spiritul nostru Divin ne permite să dezvoltăm rețele neuronale, iar neuronii se mută foarte mult dintr-un loc în altul în creier, astfel încât ne putem schimba mintea și să ne răzgândim.

Fiind un computer, **creierul creează holograme**. Fiecare gând pe care îl produce creierul este holografic și foarte vizual (noi nu reușim să-l vedem, dar cei care au capacitatea de clarvedere sau entitățile din alte dimensiuni le văd și ne cunosc fără să deschidem gura). Astfel creierul generează o serie de holograme, pe care le numim gândire. Procesul de gândire nu e nimic altceva decât declanșarea succesivă de holograme.

Deoarece creierul este un computer, cineva trebuie să fie programatorul. Asta înseamnă că trebuie să fie cineva acasă să facă asta, adică să fie cineva conștient și prezent. Haideți să vedem cum ne programăm. Ne creăm un gând, o dorință și începem să-l ținem în lobul frontal adică să-l vedem mereu pe monitor. Îl avem în vizor tot timpul, adică atunci când mintea nu are activități care necesită atenția exclusivă, ne gândim la dorința noastră. În loc să

judecăm, să bârfim, să criticăm pe alții sau pe noi, mai bine ne-am concentra pe niște afirmații de cum vrem să fim sau ce să avem. Fiecărei informații pentru a fi procesată și rulată pe calculator îi trebuie un neuron.

Din cercetările științifice un baby neuron crește în douăzeci și nouă de zile (cercetări făcute cu ajutorul psihologiei cuantice). Drept pentru care dacă ținem în lobul frontal un gând douăzeci și nouă de zile, de cât mai multe ori pe zi, acel neuron crește din trunchiul cerebral și ajunge pe emisfere și se implementează ca un nou program.

Gândul este holografic și este produs de o rețea neuronală care reprezintă forme. Vă dau un exemplu de cum se creează în creier noțiunea de soare: aceeași rețea neuronală care produce culoarea galbenă se poate combina cu rețeaua neuronală care reprezintă forma rotundă și cu rețeaua neuronală pentru strălucire, iar când se declanșează aceste trei rețele avem soarele.

Rețeaua neuronală pentru galben are aproximativ zece mii de neuroni, așa că imaginați-vă cam câte trilioane de neuroni avem în creier!

Când cresc mai mulți neuroni de aceeași frecvență dar cu informații diferite se unesc pe frecvența specifică și creează rețele neuronale solide în șase luni. Și astfel ne-am introdus conștient în computer alte programe dar de data aceasta pe care le vrem noi și nu alții.

Astfel fiecare gând al nostru devine realitate. Cu cât ținem mai mult un gând pe monitor prin voință și dorință, cu atât acel gând se materializează mai repede.

Nu uitați că noi suntem cel mai mare prieten al nostru dar și cel mai mare dușman prin ceea ce gândim, vorbim și facem. Fiți conștienți că de noi depinde sănătatea sau boala, de noi depinde fericirea sau nefericirea, și tot de noi depinde ce gânduri atragem în funcție de cele pe care le-am emis noi. Niciodată nu atragi din fluxul conștiinței sociale decât oameni, situații, evenimente, locuri pe frecvența specifică a gândurilor tale. Fiți conștienți de voi, prezenți în orice clipă, nu mai judecați, nu mai criticați iar bucuria și conectarea cu Sinele Divin vor fi continui și permanente indiferent de ce se întâmplă în jurul tău.

Tu ești Dumnezeul realității tale.

Toate zilele de mâine sunt proiectate prin gândurile noastre de azi, căci fiecare gând pe care îl avem creează în corp un sentiment care este înregistrat în suflet. Acel sentiment fixează apoi un precedent în condițiile din viața noastră, căci ne atrage circumstanțele ce vor crea și se vor potrivi cu aceleași sentimente care ne-au fost înregistrate în suflet.

Fiecare cuvânt pe care îl rostim ne creează zilele care vor urma, căci vorbele nu sunt decât sunetele ce exprimă sentimentele din suflet, care au fost născute prin gând.

De exemplu: o persoană care gândește ori de câte ori cât îi este de rău, sau greu că: va fi bine, se vor rezolva toate problemele, trece şi asta după un timp, chiar experimentează această stare de bine.

O altă persoană, care oricât i-ar fi de bine spune că e greu, e rău, criza asta mă duce la faliment, nu mai am forță, ce credeți că va experimenta după un timp oarecare? Ceea ce spune aceea se va materializa şi aici sigur aveți exemple nenumărate din viața voastră când vi s-a întâmplat aşa cum ați gândit.

De multe ori nu suntem conştienți de cât de mult rău ne facem prin gândurile noastre şi vorbele pe care le rostim. La fel cum nu suntem conştienți de cât de mult bine ne putem face dacă schimbăm un gând mai puțin sănătos pentru noi şi viața noastră, cu un gând plin de viață şi de bucurie. Este foarte simplu, ce avem de făcut este să fim conştienți în fiecare clipă de noi, de gândurile şi vorbele noastre, iar dacă ceva ne trece prin minte şi nu suntem de acord cu acel gând îl schimbăm şi gata. Nimeni nu poate face în locul nostru asta, adică nimeni nu poate intra în mintea noastră să ne-o curățe şi să o deschidă spre infinite posibilități. Numai noi putem face asta cu noi. Cel mai simplu mod este prin afirmații de genul: „sunt dintotdeauna (cum vreți voi, sau ce vreți voi)....", şi repetați acea afirmație până mintea limitată nu se mai opune şi atunci este semn că v-ați creat realitatea viitoare.

Tot ce ni se întâmplă în viață am gândit, am crezut şi am simțit cândva. Aici avem diverse situaţii, şi anume:

- Fie am privit acele lucruri ca temeri. Spune un proverb că *„de ce ți-e frică de aceea nu scapi"*. De ce credeți oare că se întâmplă aşa? Deoarece când îți este teamă de ceva, mereu ai acea temere în vizor, în partea conştientă din tine, mereu te gândeşti la ea, şi până la urmă o atragi deoarece te concentrezi foarte des şi mult la acea temere.
- Fie cineva ți-a spus că aşa se va întâmpla ceva, cândva - prin ghicitori în cărți, în stele, clarvăzători de toate felurile, fie preoți cu har - ei văd ceva despre tine, dar văd o linie de destin posibilă pentru momentul în care eşti, văd pentru momentul în care le soliciți să te consilieze; dar dacă tu ai plecat de acolo şi ai luat o altă decizie pentru viața ta, sau te-ai întâlnit cu o persoană care ți-a dat o informație foarte prețioasă cu care ai luat imediat o decizie în legătură cu viața ta, acea linie de destin nu mai e valabilă, deoarece ai accesat alt potențial de viață. Dar dacă tu ai acceptat aceasta ca un adevăr, ai crezut în el şi aşa s-a întâmplat, şi uneori mai zici, „ce bine a văzut, chiar aşa s-a întâmplat, cum mi-a spus X sau Y, este un ales a lui Dumnezeu" şi mereu vei merge să-ți spună ceva în care să crezi ca să-ți creezi realitatea şi de fapt să rămâi pe aceeaşi linie de potențial.

Interesant, nu? Cine e stăpânul vieții tale de fapt? Deci în ceea ce crezi aia se va întâmpla. Adică **dacă vrei** să crezi, crezi şi se va întâmpla; dacă nu vrei să crezi, nu crezi şi nu se va întâmpla. Am destule exemple personale când diverşi spuneau ceva şi nu s-a întâmplat, deoarece am zis că eu sunt stăpânul vieții mele şi ce cred eu, aceea se va întâmpla.

Am avut încredere în Divinul din mine că mă va ghida şi că va împlini ce vreau eu. Şi aşa s-a întâmplat întotdeauna.

Afirmații utile:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna încredere în Sinele meu Divin";**
- ✓ **„Dintotdeauna Sinele meu Divin mă călăuzeşte".**

Tot ce se întâmplă în viața noastră se întâmplă ca act voit, predestinat prin gând şi emoție - prin alegerea proprie.

Vă dau un exemplu: băiatul meu de doisprezece ani ieri dimineață îmi punea următoarea întrebare existențială: „Mama, dacă eu dimineața fac unele alegeri înseamnă că mi-am creat ziua în funcție de alegerile respective?". Discutând cu el i-am exemplificat astfel: când plecăm de acasă avem două variante de ieşit, fie pe strada care duce în sus, fie pe o stradă care merge la vale. Şi i-am zis: uite, eu am ales să merg pe strada care duce în sus fără să ştiu cu ce oameni şi situații mă întâlnesc, dar

datorită faptului că am ales mă voi întâlni cu anumiți oameni de o anumită frecvență specifică cu a mea, care vor avea un anumit tip de influență asupra noastră. De aici am ajuns la elemente de educație explicate altfel, şi anume: dacă dimineața alegi să faci duş, spălat pe dinți, călcat hainele, îmbrăcat curat şi elegant, de fapt prin aceste acțiuni îți alegi ziua, adică vei întâlni oameni asemeni ție, curați, eleganți, care vorbesc frumos etc. Un alt mod de a-i educa pe copii este exemplul personal şi explicațiile de acest gen. Vreau să vă spun că a fost foarte încântat şi a spus „mă gândeam eu că aşa se întâmplă, dar acum ştiu că aşa se întâmplă şi sunt foarte încântat că mi-ai explicat". Seara când a venit acasă mi-a povestit ce zi minunată a avut şi că mereu înainte să aleagă ceva îi venea în minte ce i-am spus eu şi alegea conştient.

Aşa că dragii mei, viața este o alegere.

Gândul este adevăratul dătător de viață veşnică, pentru că el nu poate fi distrus, dar am o veste bună - poate fi înlocuit ca vibrație cu un alt gând pe care-l doreşti tu şi pe care insişti cu concentrare conştientă. De aceea se spune că avem liber arbitru, în acest sens oricând ne putem răzgândi, şi putem acționa cu un alt gând de o altă frecvență.

Gândul reprezintă legătura pe care o avem cu mintea lui Dumnezeu. De aceea spunea Iisus Hristos că dacă ai ***„credință cât un bob de muştar vei muta un munte de aici***

în partea cealaltă". Sau spunea *„credința ta te-a vindecat, nu eu"*.

Interesant cum de acum două mii de ani Iisus Hristos pământenilor a spus asta, şi noi după două mii de ani tot căutăm o formulă magică, un înțelept, un guru, un vindecător pentru a ne salva şi a ne vindeca. Atât vindecarea cât şi salvarea sunt în noi, nu ni le poate da sau lua nimeni.

Când ne dorim ceva sau avem un vis, important este să credem în realizarea lui. Când nu introducem îndoiala acel vis se împlineşte, când ne îndoim îl îndepărtăm. Uneori se împlinesc şi visul şi îndoiala, dar din cauza îndoielii nu ne mai putem bucura de realizarea visului. Visul înseamnă creație. Dacă gândeşti, simți şi acționezi congruent cu visul, el se împlineşte.

Dacă avem încredere în călăuzirea Sinelui Divin
orice vis devine realitate.

Aşa să fie!

Bucuria împlinirii, starea supremă de a fi

„Când vă aflați într-o stare exuberantă de bucurie sunteți împăcați cu tot ce vă înconjoară. Când sunteți bucuroşi şi în armonie cu viața, nu vă puteți simți niciodată *plini* de remuşcări sau nesiguri, temători, mânioşi sau în nevoi. Într-o stare de bucurie vă simțiți împliniți şi compleți, iar viața, înțelepciunea şi creativitatea curg din interiorul ființei voastre ca un fluviu măreț. Într-o stare de bucurie sunteți inspirați şi atingeți înălțimile măreției şi profunzimile sentimentului."

Ramtha

Aşa cum redă mai sus Învățătorul Ramtha, când trăiți în bucurie sunteți uniți în şi cu totul.

O cititoare a blogului îmi sugera într-un comentariu că „ar fi bine să scrii şi despre bucuria împlinirii unei dorințe prin focus". A venit momentul ca în acest proces al creării realității şi al regăsirii puterii interioare să vorbim şi despre bucurie: bucuria este starea supremă de a fi.

Haideți mai întâi să reluăm **pașii procesului regăsirii puterii interioare** și implicit ai creării propriei realități.

1. După îndelungi căutări, bucurii, neîmpliniri în viață v-ați cunoscut pe voi, adică ați aflat **cine sunteți cu adevărat.**

2. Apoi ați aflat **ce vreți de fapt** cu adevărat.

3. Urmează momentul în care **v-ați analizat,** găsind în voi sentimentul de vinovăție sau sindromul „salvatorului".

4. Apoi **v-ați descoperit blocajele** din mintea limitată, care nu vă lasă să acționați prin următoarele credințe sau programe: „nu sunt suficient de bun(ă)", „nu merit", „nu sunt vrednic(ă)", „nu pot fi fericit(ă) tot timpul", „viața e o luptă", „nu pot singur să fiu fericit(ă)", „nu am niciodată destul", „trebuie să... ca să am ceva" (adică să fac compromisuri, să-mi calc pe suflet pentru a reuși ceva).

5. Vine momentul în care **vă dați seama că nu aveți activat programul de creator;** conștientizați că singurele creații pe care le-ați făcut sunt cele de ordin material, fizic (casă, masă, mașină, copiii, firme etc), și oricâte faceți nu sunteți fericiți, bucuroși, sau nu vă puteți bucura de ele, deoarece după atâta muncă și stres v-ați îmbolnăvit. Am cunoscut cândva un pacient foarte bogat, care-mi spunea „Doamnă, aș da tot ce am numai să fiu din nou sănătos. Am de toate, dar nu mă pot bucura de ele."

6. În pasul al şaselea devii observatorul propriei vieţi, **devii conştient de tine**, de fiecare gând, vorbă sau faptă pe care le manifeşti, ajungi prin focusare să-ţi creezi realitatea cum vrei.

7. Vine şi ultimul pas, nu întâmplător al şaptelea, în care **te bucuri şi celebrezi momentul realizării**. Prin celebrare se implementează în suflet adevărul propriu pe care l-ai experimentat. Când ai această experienţă, nimeni nu-ţi mai poate lua vreodată acea stare de bucurie a împlinirii, nimeni nu-ţi mai poate spune că nu poţi, că nu eşti în stare şi că după bine urmează rău.

Ajungi la realizare deoarece ai avut încredere şi nu te-ai îndoit o clipă. Cu alte cuvinte, când ai credinţă te manifeşti ca şi cum acel lucru sau eveniment este deja împlinit.

De exemplu, o cursantă de-a mea şi-a dorit foarte mult să facă un curs, dar nu mai erau locuri la acel curs. Vorbind cu ea, i-am spus că dacă vrea şi este bine pentru ea să facă acel curs, să aibă credinţă şi aşa va fi. Mai mult, ea a început şi să acţioneze congruent cu acea alegere pe care a făcut-o. Adică şi-a luat liber de la serviciu pentru zilele de curs, şi-a cumpărat bilet de microbuz ca să se deplaseze în localitatea unde se desfăşura cursul, şi-a rezervat cameră la hotel, chiar dacă organizatoarea de curs i-a spus că nu are loc. Ce credeţi că s-a întâmplat? În ziua precedentă cursului, organizatoarea a sunat-o pe la ora douăzeci şi a întrebat-o dacă îşi mai doreşte să

participe, întrucât un participant a renunțat în ultimul moment. Mi-a spus ulterior că a acționat așa deoarece avea sentimentul că va fi la cursul acela din momentul în care a ales cu tot sufletul și cu toată ființa să fie acolo. Astfel a avut credință așa cum spunea Iisus Hristos *„Crede și nu cerceta"*. De fapt la asta se referea, când vrei să faci ceva crede că se va împlini și nu te gândi cum, deoarece mintea noastră e destul de limitată și nu vede decât în acest plan, dar Dumnezeu nelimitat care este în toate dimensiunile, omnipotent, omniscient și omniprezent le așează după cât de mult vrei și crezi.

Eu am o vorbă - **nu judeca că nu știi cum se vede de sus; noi vedem doar în această cameră, dar de la o înălțime oarecare se vede altfel.**

Tot Iisus Hristos spunea celor pe care-i vindeca *„credința ta te-a vindecat"* - cu alte cuvinte dacă ai vrut și ai crezut te-ai vindecat. De aici reiese **necesitatea a cel puțin două condiții** pentru împlinire, și anume: **să vrei și să crezi că ai deja**; avem în acest univers tot ce ne dorim, deoarece universul este plin de abundență. Spunea un învățător că **„atunci când îți dorești ceva, de fapt acel ceva este deja împlinit în univers pentru tine, ce ai de făcut tu este să fii acasă, ca să deschizi ușa ca să intre dorința împlinită"**. Interesant. Vă las să meditați asupra acestei afirmații.

Prin toate acțiunile pe care le faci tu, de fapt îți creezi o rețea neuronală, un traseu, un instrument prin care vei

împlini şi altădată ce vrei tu. Prin toate acţiunile pe care le întreprinzi tu, de fapt alegi linia de destin din infinitele posibilităţi prin care acea dorinţă să se împlinească.

Când ai împlinit ceva şi te bucuri pentru acel ceva intri **„într-o stare în care te simţi împlinit, complet, iar viaţa, înţelepciunea şi creativitatea curg din interiorul fiinţei tale ca un fluviu măreţ"**. Într-o astfel de stare nu te poţi simţi niciodată plin de remuşcări sau nesigur, temător, furios, plin de frică sau în nevoi.

Într-o stare de bucurie, viaţa devine foarte frumoasă şi măreaţă prin trăirea ei cu adevărat. În bucurie procesul de îmbătrânire încetează, adică telomerii nu se mai diminuează şi vei trăi pentru totdeauna, deoarece viaţa nu mai este un chin şi o luptă, ci o aventură extraordinară de care nu te mai saturi.

Când apare starea de bucurie devii una cu Împărăţia Sinelui tău. Aţi trăit acest sentiment de unime cu totul? Căutaţi în viaţa voastră, eu cred că l-aţi trăit aşa cum l-am trăit şi eu. Vă reamintesc că este ceva extraordinar, ceva magnific, înălţător care te face să te simţi puternic şi stăpân pe viaţa ta. Cuvintele sunt prea sărace pentru a exprima această stare. Când ajungi să ai această stare, e clar alb pe negru că ţi-ai regăsit puterea interioară. În momentul acela devii suveran, eşti propriul tău stăpân, tu eşti elevul, tu eşti profesorul, tu eşti actorul şi tu eşti spectatorul. Adică ajungi să te iubeşti pe tine, pentru că procedând astfel de fapt îl iubeşti pe Dumnezeu. Nu

există iubire mai mare decât iubirea de Sinele pur şi Sfânt, căci numai din această iubire se naşte libertatea. Iar din libertate se naşte bucuria. Iar din această naştere Dumnezeu devine vizibil, cunoscut şi acceptat. Atunci când vă veți iubi pentru cine sunteți de fapt, veți iubi aşa cum iubeşte Dumnezeu; atunci vă va veni uşor să iertați şi atunci vă va fi uşor să-l vedeți pe Dumnezeu în toți şi în toate.

În fiecare dimineață şi în timpul zilei când aveți un moment liber - decât să vă consumați neuronii pe judecăți, scenarite, bârfe, griji, stres - vă recomand să spuneți afirmații de genul:

- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de bucurie";**
- ✓ **„Azi vreau să experimentez starea de bucurie";**
- ✓ **„Eu trăiesc dintotdeuna în bucurie şi împlinire";**
- ✓ **„Eu sunt conştient(ă) de mine şi de gândurile mele";**
- ✓ **„Eu sunt dintotdeauna fericit(ă)";**
- ✓ **„Eu sunt ceea ce Sunt";**
- ✓ **„Eu sunt una cu tot ce este viață";**
- ✓ **„Eu mă iubesc necondiționat pe mine şi pe alții";**
- ✓ **„Eu sunt impecabil(ă)";**
- ✓ **„Eu îmi asum responsabilitatea pentru propria mea viață";**
- ✓ **„Dumnezeu curge prin mine în unime".**

Făcând cât mai des aceste afirmații, intrați prin liberă alegere şi propria voință în linii de destin care vor împlini

ceea ce ați cerut. Ceea ce este mai eficient și înălțător decât rugăciunea scurtă care străbate cerul.

Cei care practică acest tip de afirmații, care de fapt declanșează conexiunea la Sinele Divin nelimitat, la Scânteia Divină care este în noi și are calitățile Dumnezeului Creator, mărturisesc după un timp (în funcție de credința lor, de focus și de lipsa îndoielilor) că într-adevăr li se întâmplă minuni în viață, și că totul este posibil când ești conectat la Dumnezeu.

Am mulți cursanți și pacienți care au trăit această stare și au mărturisit că este ca și cum ești în tine, cu tine și cu toți. Este ca și cum ai respira altfel, nu mai există timp (timpul s-a oprit în loc), apare stare de EU SUNT. Cum spunea Iisus *„Eu sunt cel ce Sunt"*. Iisus de fapt este declarat îndrumătorul nostru deoarece a venit să ne învețe legea iubirii, starea de bucurie și de manifestare a Scânteii Divine din fiecare. V-am mai spus că starea firească a Sinelui Divin este bucuria; de aceea și Iisus a spus în Biblie acest cuvânt de opt sute douăzeci de ori. Credeți că a fost ceva întâmplător din ce ne-a lăsat el ca moștenire? Bucurați-vă, bucurați-vă și iar bucurați-vă de fiecare realizare mică sau mare, de care sunteți conștienți că ați creat-o cu puterea Sinelui interior. Pentru că acestă stare vă încarcă cu energie divină de frecvență foarte înaltă, iar când te bucuri mereu alegi linii de destin în care totul se împlinește pentru a experimenta în și pentru

bucurie. Astfel, toată viața și experiențele ei devin o mare bucurie.

Unica dorință pe care o are Dumnezeul Central pentru noi este să fim fericiți și veseli. A înțelege și a deveni bucurie este unicul destin pe care l-a dat Dumnezeu omenirii, căci atunci când ne reîntoarcem la starea de bucurie și fericire, de fapt noi ne întoarcem la starea de ființe divine. Este o stare de a fi ce se află mereu într-o stare de fericire. Tot ce vrea Dumnezeul Central să facem este de a experimenta orice vrem și este nevoie pentru a fi fericiți și veseli - pentru că acesta este singurul mod de a-L cunoaște pe Dumnezeu și a ajunge asemenea Lui.

Ce este fericirea? Fericirea este:

- libertatea de mișcare fără întrerupere;
- libertatea de exprimare fără judecată;
- libertatea de a fi fără frică sau vină;
- să știi să-ți creezi viața așa cum vrei;
- mișcarea sublimă permisă de Sinele Divin.

Când ești fericit și vesel îl iubești pe Dumnezeu văzut în tot și toate.

Din momentul în care **accepți că ești un Sine Divin se naște libertatea**, deoarece conștientizezi că Sinele tău este unit cu Dumnezeu și orice ai face nu e interzis, pentru că el te ghidează și te însoțește mereu în toate.

Din **libertate se naște bucuria** și se dezvoltă capacitatea de a te juca asemeni unui copil, fără frici de

toate felurile, deoarece ai convingerea că Sinele tău Divin te călăuzeşte.

Iar din momentul în care se naşte bucuria fiinţării, Dumnezeu devine vizibil, cunoscut şi acceptat.

Cea mai profundă iubire este iubirea Sinelui Divin, pur şi nevinovat, creatura măreaţă ce locuieşte între pereţii trupului nostru, ce se mişcă şi creează, permite şi există. Atunci când ne iubim cu adevărat pentru cine suntem, oricum suntem, atunci vom cunoaşte cu adevărat acea esenţă magnifică care se află în spatele tuturor feţelor şi în interiorul tuturor lucrurilor. Abia atunci vom iubi aşa cum iubeşte Dumnezeu, adică fără condiţii şi preferinţe.

Când ne iubim pentru cine suntem, nu există nimic ce nu poate fi atins sau cucerit, iar drumul pe care mergem va fi scăldat în lumina bucuriei.

Nu există scop mai mare în viaţă decât cel de a trăi pentru iubirea şi împlinirea Sinelui, iar acest lucru poate fi obţinut doar prin participarea la această viaţă şi prin a face acele lucruri care ne aduc fericirea, indiferent care sunt ele şi indiferent ce spune conştiinţa socială. Orice ne este permis în Univers atât timp cât nu călcăm pe demnitatea cuiva.

Dumnezeul Central este mereu alături de noi prin Sinele Divin pe care-l avem, aşteptând ca noi să deschidem portiţa şi să primim bucuria. Pentru a deschide portiţa, adică pentru a acţiona, trebuie să

înțelegem și să acceptăm faptul că putem avea bucuria, că o merităm.

Astfel bucuria dă naștere la bucurie, deoarece atunci când acceptăm bucuria care ne este oferită din plin, ea ne va potența bucuria zilelor de mâine și ne va deschide spre a primi și mai multă bucurie. La fel este și cu iubirea. Dacă ne iubim în fiecare clipă, stabilim ritmul clipei următoare.

Cu cât petrecem mai multe clipe vesele și fericite iubindu-ne pe noi înșine și lăsându-ne doar să fim, cu atât ne apropiem mai mult de forța divină a tot ce înseamnă viață.

Spiritul este gândirea ta. Ceea ce gândești vine din spiritul tău. Cu ceea ce gândești construiești tot timpul în spiritul tău, adică îl crești sau scazi prin gândurile tale de diverse frecvențe. Când emitem un gând de o anumită frecvență atragem din univers gânduri similare care ne cresc puterea interioară sau ne-o scad.

Puterea și fericirea înseamnă același lucru. Puterea înseamnă capacitatea de a înlătura tot ceea ce te tulbură. Puterea înseamnă capacitatea de a păstra mintea în starea de spirit care îți dă fericirea. Dacă ai câștigat puterea și tu ești cel care guvernează dispoziția sufletească și n-o lași pe ea să te guverneze, tot ceea ce există în planul vieții materiale se va modela și va veni la tine în conformitate cu starea ta de spirit.

„Căutați mai întâi împărăția cerurilor și toate celelalte se vor adăuga vouă".

Așa să fie!

Anexă

Sfaturi,
Afirmaţii utile

I. Pentru stările de nesiguranță, neîncredere, depresie, anxietate rostiți următoarele afirmații:

1. „Eu sunt dintotdeauna în comuniune cu Sinele meu Divin".
2. „Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin";
3. „Eu sunt dintotdeauna ghidat(ă) de Sinele meu Divin";
4. „Eu sunt dintotdeauna protejat(ă) de Sinele meu Divin";
5. „Eu am dintotdeauna încredere în mine";
6. „Eu sunt dintotdeauna în siguranță și confort oriunde m-aș afla";
7. „Eu călătoresc dintotdeauna în siguranță și fără incidente";

Așa să fie!

II. Pentru situațiile când vreți să faceți un proiect, când nu ştiți cum să acționați într-o situație sau alta rostiți afirmațiile:

8. „Eu sunt dintotdeauna un geniu";
9. „Eu sunt dintotdeauna mintea nelimitată a lui Dumnezeu";
10. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de inspirație divină";
11. „Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare";
12. „Eu ştiu dintotdeauna ce am de făcut";
13. „Eu dintotdeauna pot tot ce vreau şi îmi propun";

Aşa să fie!

III. Pentru situațiile când vă simțiți dezenergizați, obosiți, fără vlagă şi forță interioară rostiți afirmațiile următoare:

14. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de forță vitală";
15. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de energie vitală";
16. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de Puterea Spiritului meu Divin";
17. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de vitalitate";
18. „Eu sunt dintotdeauna puternic(ă)";
19. „Eu sunt dintotdeauna stăpân(ă) pe mine şi pe situațiile din jurul meu";
20. „Eu dintotdeauna pot tot ce vreau şi îmi propun";

Aşa să fie!

IV. Pentru stările de nefericire inexplicabilă, de tristețe şi de neîmplinire rostiți afirmațiile:

21. „Eu sunt dintotdeauna fericit(ă)";
22. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de bucurie";
23. „Eu trăiesc dintotdeauna în şi din abundență";
24. „Eu sunt dintotdeauna în comuniune cu Sinele meu Divin".
25. „Eu sunt dintotdeauna inteligență creatoare";
26. „Eu sunt dintotdeauna mintea nelimitată a lui Dumnezeu";
27. „Eu sunt dintotdeauna un geniu";
28. „Eu sunt dintotdeauna conectat(ă) la Sinele meu Divin";

Aşa să fie!

V. Pentru situațiile când aveți ceva de făcut de care vă este frică, un examen, un concurs, o întâlnire dificilă sau nu aveți încredere că puteți face ceva anume rostiți afirmațiile:

29. „Eu sunt dintotdeauna curajos/ curajoasă";
30. „Eu sunt dintotdeauna atent(ă)";
31. „Eu dintotdeauna știu totul despre ...";
32. „Eu dintotdeauna găsesc soluțiile optime pentru a rezolva ...";
33. „Eu dintotdeauna am ...";
34. „Eu sunt dintotdeauna călăuzit(ă) de Sinele meu Divin";
35. „Eu sunt dintotdeauna în comuniune cu Sinele meu Divin";
36. „Eu sunt dintotdeauna mintea nelimitată a lui Dumnezeu";

Așa să fie!

VI. Pentru situațiile când vrei să te iubeşti, să te respecți, să te cinsteşti şi să ai grijă de tine rosteşte afirmațiile:

37. „Eu sunt dintotdeauna de partea mea";
38. „Eu sunt dintotdeauna sănătate radiantă";
39. „Eu am dintotdeauna încredere în Sinele meu Divin";
40. „Dintotdeauna Sinele meu Divin mă călăuzeşte";
41. „Eu sunt dintotdeauna plin(ă) de bucurie";
42. „Azi vreau să experimentez starea de bucurie";
43. „Eu trăiesc dintotdeauna în bucurie şi împlinire";
44. „Eu sunt conştient(ă) de mine şi de gândurile mele";
45. „Eu sunt dintotdeauna fericit(ă)";
46. „Eu sunt ceea ce Sunt";
47. „Eu sunt una cu tot ce este viață";
48. „Eu mă iubesc necondiționat pe mine şi pe alții";
49. „Eu sunt impecabil(ă)";
50. „Eu îmi asum responsabilitatea pentru propria mea viață";
51. „Dumnezeu curge prin mine în unime";

Aşa să fie!

VII. Când vrei să trăieşti în prezent, să trăieşti clipa şi să te bucuri de toate darurile pe care le ai rosteşte afirmațiile:

52. „Eu sunt dintotdeauna viitorul acum";
53. „Eu trăiesc dintotdeauna în prezent";
54. „Eu sunt conştient(ă) de mine în fiecare clipă";
55. „Eu sunt bucurie";
56. „Eu sunt iubire";
57. „Eu văd pe Dumnezeu în toți oamenii şi în toate lucrurile";
58. „Eu trăiesc în Acum";
59. „Eu am puterea să îmi creez viața aşa cum vreau să fie";
60. „Corpul meu este puternic şi plin de forță";
61. „Eu sunt împlinit(ă)".

Aşa să fie!

Bibliografie

1. Florence Schovel Shinn, *Jocul Vieții și cum să-l joci*, Editura Noel, Iași, 2005.
2. O. M. Aivanhov, *Omul spre victoria destinului său*, Editura Prosveta, București, 1995.
3. Prentince Mulford, *De vorbă cu mine însămi*, Editura Universal Dalsi, 2000.
4. Baird Spalding, *Modelul divin*, Editura Herald, București, 2003.
5. Alan H. Cohen, *Viața ca o țeapă*, Editura Nemira, București, 2005.
6. Michael Talbot, *Universul Holografic*, Editura Cartea Daath, București, 2006.
7. Wiliam Armtz, Betsy Chasse & Mark Vicente, *Ce naiba stim noi de fapt?!*, Editura Cartea Daath, Bucuresti 2007.
8. Ramtha, *Ghidul începătorului pentru crearea realității*, Editura M.M.S., Brașov, 2009.
9. Ramtha, *Cine suntem noi de fapt*, Editura M.M.S., Brașov, 2009.
10. Sal Rachele, *Viața la frontiera cunoașterii*, Editura Proxima Mundi, Buzău, 2011.

Însemnări

Tipar digital realizat la Tipografia pim
Iaşi, Şoseaua Ştefan cel Mare şi Sfânt nr. 109, 700497
Tel.: 0730.086.676, 0732.430.407;
Fax: 0332.440.715
E-mail: editura@pimcopy.ro, editura.pim@gmail.com
www.pimcopy.ro

Sunt dintotdeauna ghidat(ă) de
Sinele meu Divin

Când apare starea de bucurie devii una cu Împărăția Sinelui tău. Ați trăit acest sentiment de unime cu totul? Căutați în viața voastră, eu cred că l-ați trăit așa cum l-am trăit și eu. Vă reamintesc că este ceva extraordinar, ceva magnific, înălțător care te face să te simți puternic și stăpân pe viața ta. Cuvintele sunt prea sărace pentru a exprima această stare. Când ajungi să ai această stare, e clar alb pe negru că ți-ai regăsit puterea interioară. În momentul acela devii suveran, eşti propriul tău stăpân, tu eşti elevul, tu eşti profesorul, tu eşti actorul şi tu eşti spectatorul. Adică ajungi să te iubeşti pe tine, pentru că procedând astfel de fapt îl iubeşti pe Dumnezeu. Nu există iubire mai mare decât iubirea de Sinele pur şi Sfânt, căci numai din această iubire se naşte libertatea. Iar din libertate se naşte bucuria.

9 786061 350452